

HAVYAKA

SANDESHA

ಹವ್ಯಕ ಸಂದೇಶ

A Monthly Newsletter of Havyaka Welfare Trust, Estd. 1964

Vol. XXXI No. 3

JANUARY 2022

Pages 16

Rs. 2/-

WE WISH YOU A HAPPY
2022
NEW YEAR

Forthcoming event :

ANNUAL GENERAL BODY MEETING

On 19th February, 2022 | 2-30 p.m. onwards
at Havyakara Sabhagraha, Dipti Solitaire, Ghatkopar (W), Mumbai

"Havyaka Sandesha" is a monthly publication by HAVYAKA WELFARE TRUST, Mumbai B-207, Valmiki Apartment, Sundar Nagar, Kalina, Vidyanaigari P. O. Mumbai - 400 098 ☎ 2665 2591

Hon. Editor : Smt. Amita S. Bhagwat

Editorial Committee : Smt. Shashikala Hegde
Smt. Tanuja Hegde
Shri Umesh Hegde
Smt. Shailaja Hegde

Publisher : Narayan Akadas R.
Hon. Gen. Secretary

Printed at : M/s. Navin Printers
Mumbai - 400 016.
☎ 2430 8316

Havyaka Welfare Trust (Estd. 1964) : is a charitable organisation dedicated to protect, preserve, promote, propagate & perpetuate art, science, Havyaka culture & traditional values among the members. The Trust runs medical centre at Dombivli at concessional rate and is open to all. DONATIONS TO 'HAVYAKA WELFARE TRUST' QUALIFY FOR TAX DEDUCTION UNDER SECTION 80 (G).

Membership of Havyaka Welfare Trust :

Patron (PT) Rs. 5010/-, Benefactor (BN)Rs.3010/-, Sustaining Life Member (SL) Rs. 2010/-, Life Member (LM) Rs. 510/-, Patron Foreign Member US \$ 150/- Prescribed membership forms duly filled and sent with cash / local cheques for Greater Mumbai and DD for outsiders will be accepted. Cheque & DD shall be drawn in favour of "Havyaka Welfare Trust".

Havyaka Sandesha Advertisement Tariff :

¼ Page B/W Rs. 5000/- annum Rs. 500/- one time.
¼ Page Colour 15,000/- annum Rs. 1500/- one time.
½ Page B/W Rs. 10,000/- annum Rs. 1,000/- one time
½ Page Colour Rs. 30,000/- per annum & 3,000/-one time.
Full Page B/W Rs.15,000/- annum Rs. 2,000/- one time
Full Page Colour Rs. 45,000/- annum & Rs. 5,000/- one time.
Matrimonial Rs. 500/- per Issue
Page Sponsorship Rs. 5000/- per annum

Publication : Authors are requested to send the materials in English / Kannada written or typed on one side of the page directly to Havyaka office addressed to the Editor "Havyaka Sandesha" or by e-mail. Topics published need not necessarily reflect the views of Havyaka Welfare Trust. Authors are solely responsible for Articles published under their name in the Havyaka Sandesha. Right to edit the material and publish rests with the Editorial Committee.

Change of Address : Members are requested to intimate the office in writing or through e-mail with their Membership No.

Managing Committee for the year 2019-2020

President : Shivkumar P. Bhagwat
Vice - President : Sanjay Bhat
Hon. Gen. Secretary : Narayan Akadas
Hon. Jt. Secretary : Umesh Hegde
Hon. Treasurer : A. G. Bhat

Elected Members :

Smt. Tanuja Hegde A. K. Bhat
Smt. Shashikala Hegde R. N. Kameshwar
Dr. Vivek Hebbar Ramesh Vaidya
N. K. Hegde Chidanand Bhagwat
Gautam Upadhya

Co-opted Members :

Umesh Maskeri, Shailaja Hegde

ಸಂಪಾದಕೀಯ

ಸದ್ಭಕ್ತಿಯಾಗಲಿ ಅನ್ನದ ಕಣಕಣ

ಉಳ್ಳವರು ಇಲ್ಲದವರಿಗೆ ಕೊಡುವ ದಾನವೆಂಬ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ ಉದಾತ್ತವಾದದ್ದು. ಈ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವವನಿಗಿಂತ ನೀಡುವವನಿಗೆ ದೊರೆಯುವ ಆನಂದ ಅನುಪಮವಾದದ್ದು. ದಾನವೆಂಬುದು ವಸ್ತು, ಹಣ, ವಿದ್ಯೆ, ಅನ್ನಾಹಾರ ಹೀಗೆ ನಾನಾ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿರಬಹುದು. ಅನ್ನದಾನವು ಶ್ರೇಷ್ಠ ದಾನವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಹಸಿದೊಡಲನ್ನು ತಣಿಸುವ, ಸಂತೈಸುವ ಶಕ್ತಿ ಇರುವ ಅನ್ನದಾನಕ್ಕೆ ಜೀವವನ್ನು ಉಳಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಕೂಡ ಇದೆ. ಅತಿಥಿಗಳಿಗೆ, ಮನೆಮಂದಿಗೆ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಉಣಬಡಿಸುವ ಗೃಹಿಣಿಯನ್ನು ಅನ್ನಪೂರ್ಣೇಶ್ವರಿಯ ಅವತಾರವೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ.

ತಯಾರಿಸಿದ ಅಡುಗೆಯೆಲ್ಲ ಉಂಡು ಖಾಲಿಯಾದರೆ ಅದನ್ನು ಮಾಡಿದವರಿಗೆ ಸಂತೃಪ್ತಿ, ಸಮಾಧಾನ. ಆದರೆ ಬೇಯಿಸಿದ ಆಹಾರ ಮಿಕ್ಕಿದರೆ ಅದನ್ನು ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆನ್ನುವ ಚಿಂತೆ. 'ತಂಗಲು ಪಟ್ಟಿಗೆ' ಎಂಬ ಹಣೆಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಅಂಟಿಸಿಕೊಂಡ ಫಿಜ್ಜಿನಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟು ಪದೇ ಪದೇ ಬಿಸಿ ಮಾಡಿ ತಿನ್ನುವುದು ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ಹಾನಿಕರ ಅಲ್ಲದೆ ಬೇಸರದ ಕೆಲಸ. ಹಳ್ಳಿಯ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಉಂಡ ನಂತರ ಹೆಚ್ಚಾಗಲಿ ಆಹಾರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಗಿಯಲ್ಲಿರುವ ಎಮ್ಮೆ, ಆಕಳುಗಳಿಗೆ ಕೊಡುವ ರೂಢಿ ಇತ್ತು. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಊರಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿಗಿಗಳು ಕಾಣೆಯಾಗುತ್ತಿವೆ. ರೈತನು ಬೆವರಿಳಿಸಿ ಬೆಳೆಸಿದ ಆಹಾರವನ್ನು ಚರಂಡಿಗೋ ಇಲ್ಲವೆ ಕಸದ ತೊಟ್ಟಿಗೋ ಎಸೆಯುವುದು ಸಂಕಟದ ಕೆಲಸ ಜೊತೆಗೆ ಆಕ್ಷೇಪಣೀಯ ಕೂಡ. ಜಗತ್ತಿನಾದ್ಯಂತ ಕೋಟಿ ಕೋಟಿ ಜನರು ತುತ್ತು ಅನ್ನವಿಲ್ಲದೆ ಬಳಲುವ, ಸಾವನ್ನಪ್ಪುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇರುವಾಗ ಅನ್ನದ ಕಣ ಕಣವೂ ಅತ್ಯಮೂಲ್ಯ. ಅನೇಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ, ಮದುವೆ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ತಿಂದುಂಡು ಎಸೆದ ಎಲೆಗಳಲ್ಲಿರುವ ತಿಂಡಿ ತಿನಿಸುಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತಾಡಿ ತಿನ್ನುವ ಭಿಕ್ಷುಕರ ಸ್ಥಿತಿ ದಯನೀಯ. ವಿನಾಕಾರಣ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಬಡಿಸಿಕೊಂಡು ರುಚಿ ಕೂಡ ನೋಡದೆ ಚಿಲ್ಲವವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಕಡಿಮೆಯೇನಿಲ್ಲ. ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಅಡಿಗೆ ವ್ಯಂಜನಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಿದರೆ ಮಾತ್ರ ತಮ್ಮ ಅಂತಸ್ತು ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ ಎಂದು ಒಣಜಂಭ ತೋರಿಸುವವರು ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದಷ್ಟು. ಇವೆಲ್ಲವುಗಳ ನಡುವೆ ಜೀವನಾವಶ್ಯಕ ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾದ ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಪೋಲು ಮಾಡಬಾರದು ಎನ್ನುವ ಜಾಗೃತಿ ಜನರಲ್ಲಿ ಮೂಡುತ್ತಿರುವುದು ಗಮನಾರ್ಹವಾದ ಹಾಗೂ ಅಭಿನಂದನಾರ್ಹವಾದ ವಿಷಯ. ಹಲವಾರು ಉಪಹಾರಗೃಹಗಳಲ್ಲಿ, ಭೋಜನಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಅನ್ನದ ಅಪವ್ಯಯ ಮಾಡಬಾರದೆಂಬ ಸೂಚನಾ ಫಲಕಗಳು ಕಾಣಿಸಿಗುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಇಂತಹ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯ ಬರಹಗಳನ್ನು ಕಂಡೂ ಕಾಣದಂತೆ ವರ್ತಿಸುವವರೂ ಇದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದು ವಿಷಾದದ ಸಂಗತಿ.

ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ, ಹೊಟೆಲುಗಳಲ್ಲಿ, ಸಭೆ ಸಮಾರಂಭಗಳಲ್ಲಿ ಮಿಕ್ಕಿದ ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಶೇಖರಿಸುವ ಹಾಗೂ ಅವುಗಳನ್ನು ಹಸಿದ ಹೊಟ್ಟೆಗಳವರೆಗೆ ತಲುಪಿಸುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಹಲವಾರು ಕಡೆ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇಂತಹ ಶೇಖರಣ-ವಿತರಣ ಕೇಂದ್ರಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಿದಷ್ಟು ಅನ್ನದ ಅಪವ್ಯಯ ಕಡಿಮೆಯಾಗಬಹುದು. ಹಸಿದೊಡಲ ಅಳಲಿಗೆ ಸಾಂತ್ವನ ದೊರೆಯಬಹುದು.

ಪ್ರಕೃತಿಯ, ಭೂಮಾತೆಯ ವರದಾನವಾಗಿರುವ ಅನ್ನದ ಪ್ರತಿ ಅಗುಳಿನ ಮೇಲೆ ಜಗತ್ತಿನ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜೀವಜಂತುವಿನ ಅಧಿಕಾರವಿದೆ. ಅದನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡುವ ಹಕ್ಕು ಯಾರಿಗೂ ಇಲ್ಲ. ಭೂಮಿಯ ಮೇಲಿರುವ ಎಲ್ಲ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳ ಸದುಪಯೋಗವಾಗಲಿ, ಅನ್ನದ ಕಣ ಕಣ ಸದ್ಭಕ್ತಿಯಾಗಲಿ.

ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಹೊಸ ವರ್ಷದ ಹಾಗೂ ಮಕರ ಸಂಕ್ರಾಂತಿಯ ಶುಭಾಶಯಗಳು.

- ಶಶಿಕಲಾ ಹೆಗಡೆ

(ಕಳೆದ ಸಂಚಿಕೆಯಿಂದ)

ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನು ತನ್ನ ತನ್ನ ಶಕ್ತಾನುಸಾರ ಮುಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡ ಧ್ಯೇಯ ಸಾಧನೆಗಾಗಿ ಭಗೀರಥನಂತೆ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಿ ಕೀರ್ತಿಶೇಷರಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಯತ್ನಿಸಬೇಕು. ಭಾಗೀರಥಿಯ ದರ್ಶನ, ಸ್ಮರಣಗಳಾದೊಡನೆಯೇ ಭಗೀರಥ ಪ್ರಯತ್ನದ ನೆನಪು ನಮಗಾಗಿ ನಾವೂ ಪ್ರಯತ್ನಶೀಲರಾಗಬೇಕು. ಈ ಪ್ರಕಾರ ನಾವೂ ಪ್ರಯತ್ನಶೀಲರಾಗಹತ್ತಿದರೆ ನಮ್ಮ ಹಿಂದೂ ಸಮಾಜವು ಈಗಿನ ಅವನತಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲದಲ್ಲೇ ಉದ್ಧಾರವಾಗಿ ಪ್ರಾಚೀನ ಮಹರ್ಷಿಗಳಂತೆ ಆದರ್ಶಭೂತವಾಗುವದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಭಗೀರಥನ ಚರಿತ್ರೆಯಿಂದ ಕಲಿಯುವದೇನೆಂದರೆ ಪಿತೃಭಕ್ತಿ. ನಾವು ಹುಟ್ಟಿದ ಕೂಡಲೆ ಪುತ್ರಭಾವದಿಂದ ಪಿತೃಗಳ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ನಮಗೆ ವಿಶೇಷ ಕರ್ತವ್ಯವಿರುತ್ತದೆಂಬ ಹಾಗೂ ಪುತ್ರನು ಪಿತೃಗಳ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿ ಜನ್ಮಿಸಿದನೆಂಬ ಭಾವನೆಯು ಬರೇ ಹಿಂದೂ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಸಗರನ ತರುವಾಯ ಎರಡು ಮೂರು ಪೀಳಿಗೆಯ ಮುಂದಿನವನಿಂದಾದರೂ ಅವರ ಉದ್ಧಾರವಾಯಿತು. ಇದರಿಂದ ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯದ ಹಾಗೂ ಪಿತೃಯುಣದ ಭಾವನೆಯೂ, ತಮ್ಮ ಮೇಲಿನ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯೂ ಪ್ರಾಚೀನ ಹಿಂದುಗಳಲ್ಲಿ ಉಜ್ವಲತರವಾಗಿತ್ತೆಂದು ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತಂದೆಯು ಮಾಡಿದ ಸಾಲವನ್ನು ತೀರಿಸುವ ಪ್ರಸಂಗವು ತಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಬಂದಾಗ ಆ ತಂದೆಯು ಅನಾಚಾರಿಯೂ, ದುರ್ವ್ಯಸನಿಯೂ, ಅವಿವೇಕಿಯೂ ಆಗಿದ್ದಾನೆಂದು ಸುಳ್ಳೇ ಆದರೂ ನ್ಯಾಯಾಸನದ ಮುಂದೆ ವಾದಿಸಿ ಆ ಋಣವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲೆತ್ನಿಸುವ ಪುತ್ರರನ್ನು ಕಾಣುವದು ಅಪರೂಪವಲ್ಲ. ಅಂದ ಮೇಲೆ ಎರಡು ಮೂರು ಪೀಳಿಗೆಯ ಹಿಂದಿನ ಪಿತೃಯುಣವನ್ನು ನೆನಪಿಟ್ಟು ಅದರಿಂದ ತಮ್ಮ ಪಿತೃಗಳನ್ನು ಮುಕ್ತ ಮಾಡಲೆತ್ನಿಸುವ ವಂಶಜರು ಸಿಗುವದು ದುರ್ಲಭವೇ ಸರಿ. ಇದು ನಮ್ಮ ಹಿಂದೂ ಸಮಾಜದ ಶೋಚನೀಯ ಸ್ಥಿತಿಯಾಗಿದೆ. ಈ ಗಂಗೋತ್ಸವದಿಂದ ಅಥವಾ ಭಾಗೀರಥೀ ದರ್ಶನದಿಂದ ಪಿತೃಯುಣದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯು ಕಲ್ಪನೆಯು ನಮ್ಮ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಉಂಟಾಗುವದು ಅವಶ್ಯವಿರುತ್ತದೆ. ಹೀಗಾಗದಿದ್ದರೆ ಗಂಗಾಯಾತ್ರೆಗಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಆಯುಷ್ಯ, ಶಕ್ತಿ, ಧನಗಳ ವ್ಯಯವು ಅಪವ್ಯಯವೆಂತಲೇ ತಿಳಿಯತಕ್ಕದ್ದು.

ವಟಸಾವಿತ್ರೀವ್ರತ :- ಸ್ತ್ರೀಯರು ಗಂಡನ ಆಯುಷ್ಯವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಈ ವ್ರತವನ್ನಾಚರಿಸುವರು. ಸೂರ್ಯಾಸ್ತಕ್ಕೂ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಆರು ಗಳಿಗೆಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಪೂರ್ಣಮೆಯು ಕಡಿಮೆಯಿದ್ದರೆ ಎರಡನೇ ದಿನದ ಪೂರ್ಣಮೆಯನ್ನು ಗ್ರಹಣ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು. ಈ ನಿರ್ಣಯಕ್ಕನುಸರಿಸಿದ ಪೂರ್ಣಮೆಗೆ ಎರಡು ದಿನದ ಹಿಂದಿನ ತ್ರಯೋದಶಿಯಿಂದ ಈ ವ್ರತಾಚರಣವು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ತ್ರಯೋದಶಿಯಿಂದ ಮೂರುದಿನ ಉಪವಾಸವಿರತಕ್ಕದ್ದು. 'ಅಶಕ್ತರಾದವರು 13 ದಿನ ನಕ್ತಭೋಜನವನ್ನೂ, 14 ದಿನ ಅಯಾಚಿತ ಭೋಜನವನ್ನೂ, ಪೂರ್ಣಮಾ ದಿನ ಉಪವಾಸವನ್ನೂ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು. ಸಾವಿತ್ರಿಯ ಸುವರ್ಣ ಪ್ರತಿಮೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಅಥವಾ ವಟದ ಮೂಲದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮ, ಸಾವಿತ್ರೀ, ಸತ್ಯವ್ರತ,

ಯಮ, ನಾರದರನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸಿ ಷೋಡಶೋಪಚಾರ ದಿಂದ ಪೂಜಿಸತಕ್ಕದ್ದು. ಹಾಗೂ ಸ್ತ್ರೀಯರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮೊಳಗೆ ಅರಿಶಿಣ, ಕುಂಕುಮ, ವಾಯನಗಳನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದು. ಮರುದಿನ ದಂಪತಿಭೋಜನ ಮಾಡಿಸಿ ರಾತ್ರಿ ಸಾವಿತ್ರಿಯ ಕಥೆಯನ್ನು ಶ್ರವಣ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು. ಸ್ತ್ರೀಯು ರಜಸ್ವಲೆಯಾದರೆ ಉಪವಾಸಾದಿಗಳನ್ನು ತಾನು ಆಚರಿಸಿ ಉಳಿದ ವಿಧಿಗಳನ್ನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಂದ ಮಾಡಿಸತಕ್ಕದ್ದು. ವಿಧವಾ ಸ್ತ್ರೀಯು ಬರೇ ಉಪೋಷಣವನ್ನು ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು.

ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಈ ವ್ರತವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಆಚರಿಸುವರು. ಪೂರ್ಣಮಾ ದಿನ ಉಪವಾಸ ಮಾಡಿ ವಸ್ತ್ರಾಲಂಕಾರಗಳಿಂದ ಭೂಷಿತರಾಗಿ ಆಲದಮರದ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅದನ್ನು ಪೂಜಿಸುವರು. ಬಂಗಾಲದಲ್ಲಿಯ ಕ್ರಮವು ಭಿನ್ನವಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀಯರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಪತಿಗಳನ್ನು ಪೂಜಿಸುವರು. ಅಂದರೆ ಅವರ ಶರೀರಕ್ಕೆ ಚಂದನ, ಸುಗಂಧ ದ್ರವ್ಯಗಳನ್ನು ಲೇಪಿಸಿ ಹೂವಿನ ಮಾಲೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹೂವಿನ ತುರಾಯಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ನೂತನ ವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಪತಿಗೆ ಅರ್ಪಣ ಮಾಡುವರು ಹಾಗೂ ಯಮದೇವರ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಫಲ, ಪುಷ್ಪ, ಆಲದ ಮುಗುಳುಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುವರು. ದಕ್ಷಿಣ ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಈ ವ್ರತವು ಪ್ರಚಾರದಲ್ಲಿದೆ. ಸಾವಿತ್ರಿಯ ಕಥಾನಕವು ಹಿಂದುಸ್ಥಾನದ ಎಲ್ಲ ಉಚ್ಚವರ್ಣದ ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದ್ದು ಅವರು ಸಾವಿತ್ರಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಪರಮ ಆದರ ಭಾವವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವರು. ಆಲದ ಎಲೆಯ ದೊನ್ನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುವ ಫಲಗಳನ್ನೂ ಸೌಭಾಗ್ಯ ದ್ರವ್ಯಗಳನ್ನೂ ಹಾಕಿ ಸೌಭಾಗ್ಯವತೀ ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ದಾನ ಮಾಡುವ ಪರಿಪಾಠವಿರುತ್ತದೆ.

ಸಾವಿತ್ರಿ ಕಥಾತಾತ್ಪರ್ಯ :- ಮದ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಶ್ವಪತಿ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ಸತ್ಯಪ್ರತಿಜ್ಞನೂ ಕ್ಷಮಾಶೀಲನೂ ಆದ ರಾಜನಿದ್ದನು. ಅವನಿಗೆ ಸಂತಾನವಿಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ಸಾವಿತ್ರೀ (ಸೂರ್ಯ) ದೇವತೆಯ ಉಪಾಸನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದನು. ಇದರಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಕನ್ನಿಕೆಯು ಜನಿಸಲು ಅವಳಿಗೆ ಸಾವಿತ್ರೀ ಎಂಬ ಹೆಸರಿಟ್ಟನು. ಈ ಹುಡುಗಿಯು ಸುಂದರಳೂ ಸುಸ್ವಭಾವದವಳೂ ಇದ್ದಳು. ಇವಳು ಪ್ರಾಪ್ತವಯಸ್ಕಳಾಗಲು ರಾಜನು ಅವಳಿಗೆ ಸ್ವತಃ ಗಂಡನನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿ ಪ್ರಯಾಣದ ಎಲ್ಲ ಅನುಕೂಲತೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟನು. ಅವಳು ತನ್ನ ತಂದೆಯ ಒಬ್ಬ ವೃದ್ಧ ಮಂತ್ರಿಯನ್ನು ಸಂಗಡ ಕರಕೊಂಡು ಹೊರಟು ಹಲವು ದೇಶಗಳನ್ನು ಸಂಚರಿಸಿ ಕಟ್ಟಕಡೆಗೆ ರಾಜ್ಯಭ್ರಷ್ಟನಾಗಿ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿರುವ ಶಾಲ್ವದೇಶದ ರಾಜನಾದ ದ್ಯುಮತ್ಸೇನನ ಪುತ್ರನಾದ ಸತ್ಯವಾನನೆಂಬವನನ್ನು ನೋಡಿದಳು. ಅವನ ಶುದ್ಧವಾದ ನಡತೆಯನ್ನೂ, ಸರಸವಾದ ಭಾಷಣವನ್ನೂ, ಸುದೃಢವಾದ ಪ್ರಕೃತಿಯನ್ನೂ, ಅಚಲವಾದ ಪಿತೃಭಕ್ತಿಯನ್ನೂ ನೋಡಿ ಅವನನ್ನು ವರಿಸಲು ನಿಶ್ಚಿಸಿದಳು. ಅವನ ದಾರಿದ್ರ್ಯವು ಅವಳಿಗೆ ಬಾಧಕವಾಗಿ ತೋರಲಿಲ್ಲ. ಈ ಸದ್ಗುಣಿಯಾದ ಪತಿಯೊಡನೆ ಅರಣ್ಯವಾಸವಾದರೂ ಆನಂದದಾಯಕವಾಗಿ ತೋರಿತು. ಅವಳು ತನ್ನ ತಂದೆಯ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ತಾನು ಸತ್ಯವಾನನನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ವರಿಸಿದ ಸುದ್ಧಿಯನ್ನು ಆತನಿಗೆ ಆರುಹಿದಳು;

The Essence of Bhagavad-Gita

✍ Shradha Hegde (BE-Engg)

Vibhuti Yoga : In the last few chapters, we had seen Shri Krishna had revealed the path of Bhakti i.e., devotion to God. Here, we can see that Krishna desires to increase Arjuna's devotion by describing his infinite glories and opulence. Lord Krishna is the supreme God. He is the source of all beings be it material or spiritual. Those who constantly serve God with devotion and love, Krishna shows them the path to reach him. Arjuna is now fully convinced that Shri Krishna is indeed the Supreme Divine personality. Arjuna wants to know more about Krishna's specific forms to worship him properly and thus requests him to describe his manifestations. It feels like divine nectar to hear about the supreme.

Upon this endearing behest of Gudakesha, Krishna describes some of his infinite divine manifestations. Janardhana illustrates that he is the beginning, middle and end of all beings, Vishnu among Gods, the sun among the planets, moon among stars, Samaveda among all Vedas, Shankar among Rudras; God of wealth, Kubera; the highest mountain, Sumeru; Om syllable among the words; peepal amid the trees, Kapila among the sages and Narada among Deva rishis, Kamadhenu amongst cows and Vasuki in serpents, Sheshnaag among snakes, Lion among wild animals, Garuda among birds, crocodile amid aquatic creatures and pure Ganga among the rivers. He is not only the seed but also the all-devouring death. Lord Krishna continues that, He is the first alphabet 'A' among letters, dual among compounds, He is the imperishable time and glory, beauty, speech, memory, intelligence and forgiveness among all feminine qualities. He is Sama among mantras, Great gayatri among meters, margashira among months, Arjuna amongst Paandavas, spring among seasons, Sattvic quality of good. All these endless powers were only the brief description of him. He adds that, his all-pervading energies were only the speck of his infinite divine powers.

We can see and feel his divine presence everywhere and in each one of us and realize that there is no place where the lord is not present. Once this truth is unfolded, life becomes so divine and adorable. Thus, we should make him the purpose of our devotion.

(To be continued...)

ಅಶ್ವಪತಿರಾಜನಾದರೂ ಏನೂ ಸಂಕೋಚಪಡದೆ ಲಗ್ನದ ಸಿದ್ಧತೆ ಮಾಡತೊಡಗಿದನು. ಆದರೆ ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನಾರದರು ಬಂದು ಸತ್ಯವಾನನು ಲಗ್ನವಾದ ಒಂದು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಮರಣ ಪಡುವನೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಅಶ್ವಪತಿಯು ಗಾಬರಿಯಾದರೂ ಸಾವಿತ್ರಿಯು ದೃಢನಿಶ್ಚಯವುಳ್ಳವಳಾಗಿ ಮನೋವಾಕ್ಯಗಳಿಂದ ವರಿಸಿದ ಸತ್ಯವಾನನನ್ನೇ ವಿವಾಹವಾಗುವೆನೆಂದು ಹೇಳಿದಳು. ಅಶ್ವಪತಿಯು ನಿರುಪಾಯನಾಗಿ ವಿವಾಹ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಿದನು. ಸಾವಿತ್ರಿಯು ಗಂಡನೊಡನೆ ಆಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ವಾಸ ಮಾಡಿದಂದಿನಿಂದ ತನ್ನ ಅತ್ತೆಯಂತೆ ಸಾದಾ ಉಡಿಗೆ ತೊಡಿಗೆಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ ತನ್ನ ಸದ್ಗುಣಗಳಿಂದ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಪ್ರಿಯಳಾಗಿರ ಹತ್ತಿದಳು. ಆದರೆ ನಾರದರ ಭವಿಷ್ಯವಾಕ್ಯವು ಮಾತ್ರ ಅವಳನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ವಿಚಾರಮಗ್ನಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿತ್ತು. ಪತಿಯ ಈ ಅಪಮೃತ್ಯುವಿನ ಕಾಲವು ಇನ್ನು ನಾಲ್ಕೇ ದಿವಸವಿರುವಾಗ ಸಾವಿತ್ರಿಗೆ ಅನ್ನೋದಕಗಳು ಸಹ ರುಚಿಸದಂತಾದವು. ಅವಳು ಅಹೋರಾತ್ರೆ ಈಶ್ವರ ಚಿಂತನದಲ್ಲೇ ಮಗ್ನಳಾಗಿರಹತ್ತಿದಳು. ಅಪಮೃತ್ಯುವು ಒದಗಿ ಬರುವದೆಂದಿರುವ ದಿವಸವಂತೂ ಅವಳು ತನ್ನ ಪತಿಯನ್ನು ಒಂದರಕ್ಷಣವಾದರೂ ಅಗಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಕಂದಮೂಲಗಳಿಗಾಗಿ ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ಸಾವಿತ್ರಿಯೂ ಅವನ ಸಂಗಡ ಹೋದಳು. ಅವನು ಶ್ರಾಂತನಾಗಿ ಸಾವಿತ್ರಿಯ ತೊಡೆಯ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿರಲು ಅಲ್ಲೇ

ನಿಶ್ಲೇಷನಾದನು. ಹಾಗೂ ಯಮನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ ಆ ರಾಜಪುತ್ರನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಒಯ್ಯಹತ್ತಿದನು. ಸಾವಿತ್ರಿಯಾದರೂ ಯಮನ ಬೆನ್ನು ಬಿಡದೆ ತನ್ನ ಪಾತಿವ್ರತ್ಯಯೋಗ ಬಲದಿಂದ ಹೋಗಹತ್ತಲು ಯಮನು ಚಕಿತನಾಗಿ ಅವಳು ಬರುವ ಕಾರಣವನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿದನು. ಸಾವಿತ್ರಿಯು ಸ್ತ್ರೀಗೆ ಪತಿಯೇ ದೈವತವಾದ್ದರಿಂದ ಪತಿಯಿದ್ದಲ್ಲಿಗೆ ತಾನೂ ಹೋಗುವೆನೆಂದು ಉತ್ತರವಿತ್ತಳು. ಹೀಗೆ ವಿವಿಧ ಸಂಭಾಷಣಗಳಿಂದ ಸಂತುಷ್ಟನಾದ ಯಮನ ವರಗಳಿಂದ ಮಾವನ ಗತವೈಭವವು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಯಿತು. ಆದರೂ ಸಾವಿತ್ರಿಯು ಹಿಂದಿರುಗಲಿಲ್ಲ. ಅವಳ ಪತಿಪ್ರೇಮದ ಪರಮಾವಧಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಚಕಿತನಾದ ಯಮನು ಏನೂ ವಿಚಾರಮಾಡದೆ ತಾನು ಪುತ್ರವತಿಯಾಗಬೇಕೆಂಬ ಅವಳ ಬೇಡಿಕೆಗೆ 'ತಥಾಸ್ತು' ಎಂದು ವರವಿತ್ತನು.

ಈ ಕಾರ್ಯವು ಪತಿಯ ಜೀವನದ ಹೊರತಾಗಿ ಒದಗಿ ಬರಲಾರದಾದ್ದರಿಂದ ಪತಿಯು ಜೀವಿಸಬೇಕಾಗಿ ಕೇಳಿಕೊಂಡಳು. ಯಮನು ನಿರುಪಾಯನಾಗಿ ಅದಕ್ಕೆ ಒಡಂಬಡಲೇ ಬೇಕಾಯಿತು. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಸಾವಿತ್ರಿಯ ದೃಢನಿಶ್ಚಯದಿಂದ ಸತ್ಯವಾನನು ಬದುಕಿದ್ದಲ್ಲದೆ ಉಭಯ ಕುಲಗಳೂ ಉದ್ಧಾರ ಹೊಂದಿದವು.

(ಮುಂದುವರಿಯುವುದು)

ಮೇಘದೂತವನ್ನು ಕನ್ನಡಕ್ಕಿಳಿಸಿದ ಕಣ್ಮಣಿಗಳು

ಶ್ರೀ ಶೈಲಜಾ ಹೆಗಡೆ, ಮುಂಬಯಿ

(ಹಿಂದಿನ ಸಂಚಿಕೆಯಿಂದ ಮುಂದುವರಿದ ಭಾಗ)

ಮಹಾಕವಿ ಕಾಳಿದಾಸನ ಮೇಘದೂತ ಮೇರು ಕೃತಿಯನ್ನು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ತಂದವರಲ್ಲಿ ಅಗ್ರಗಣ್ಯರಾದ ದತ್ತಾತ್ರೇಯ ಬೇಂದ್ರೆ ಅವರ 'ಅಂಬಿಕಾ-ತನಯದತ್ತರ ಕನ್ನಡ ಮೇಘದೂತ'ದ ಒಂದು ಪಕ್ಷಿನೋಟವನ್ನು ಕಂಡಾಯಿತು. ರಸದೌತಣವನ್ನು ಉಂಡಾಯಿತು. ಮೇಘದೂತ ಕಾವ್ಯದಿಂದ ಪ್ರೇರಣೆ ಪಡೆದು ಅನೇಕ ಕನ್ನಡ ಕವಿ ಪುಂಗವರು ಅನುವಾದ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮನ್ನು ಸಕ್ರಿಯವಾಗಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಪ್ರೊ. ಎಸ್.ವಿ. ಪರಮೇಶ್ವರ ಭಟ್ ಅವರು ಮುಖ್ಯರು. ಕಾಳಿದಾಸ ವಿರಚಿತ ಕಾವ್ಯಗಳ 'ಮಹಾಸಂಪುಟ'ವನ್ನೇ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ತಂದ ಸಾಹಸಿ ಇವರು. ಕಾಳಿದಾಸನ ಮೇಘದೂತ ಕಾವ್ಯದ ಕುರಿತು ಮಾಸ್ತಿ ವೆಂಕಟೇಶ ಅಯ್ಯಂಗಾರರು ಬರೆದ ವಿಮರ್ಶೆ ಇವರಿಗೆ ಪ್ರೇರಣೆಯನ್ನು ಒದಗಿಸಿತು ಹಾಗೂ ವೆಂಕಟರಾಮಯ್ಯನವರ ಕಾಳಿದಾಸನನ್ನು ಕುರಿತ ಉಪನ್ಯಾಸಗಳೂ ಇವರ ಅನುವಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಸ್ಫೂರ್ತಿ ನೀಡಿತೆಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಬೇಂದ್ರೆಯವರ ಕನ್ನಡ ಮೇಘದೂತಕ್ಕಿಂತ ಪೂರ್ವದಲ್ಲೇ ಇವರ ಮೇಘದೂತಾನುವಾದ ರಚಿತವಾಗಿದ್ದರೂ, 1972ರಲ್ಲಿ ಇದು ಪ್ರಕಟಗೊಂಡಿತು.

ಎಸ್.ವಿ. ಪರಮೇಶ್ವರ ಭಟ್ಟರ ಮೇಘದೂತ ಪೂರ್ವಮೇಘ ಮತ್ತು ಉತ್ತರ ಮೇಘಗಳೆಂದು ವಿಭಾಗಿಸಲ್ಪಡದೆ, ಒಟ್ಟು ನೂರ ಹನ್ನೊಂದು ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಮೂಲದಲ್ಲಿ ಇದ್ದುದನ್ನು ಬಿಡದೆ, ಇಲ್ಲದುದನ್ನು ಸೇರಿಸದೆ ಸಂಸ್ಕೃತದ ಸೊಗಸನ್ನು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಒಡಮೂಡಿಸುವ ಹಂಬಲ ಭಟ್ಟರದು. ಇವರ ಅನುವಾದ ನಡುಗನ್ನಡ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿದ್ದು, ಅತ್ಯಂತ ಸರಳವೂ ಸುಂದರವೂ ಆಗಿದೆ. ಸಂಸ್ಕೃತ ಶಬ್ದಗಳಿಗೆ ಬದಲಾಗಿ ಕನ್ನಡದ ಪರ್ಯಾಯ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸುವ ಗೋಜಿಗೆ ಹೋಗದೆ, ಅನುವಾದಕರು ಸಂಸ್ಕೃತ ಪದಗಳನ್ನು ಬಳಸಿ ಮೂಲಕಾವ್ಯದ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ವಿದ್ವಾಂಸರು ಎಸ್.ವಿ. ಪರಮೇಶ್ವರ ಭಟ್ಟರ ಅನುವಾದ ಮೂಲ ಕಾವ್ಯಕ್ಕೆ ತೀರ ಸಮೀಪವಾದುದು ಎಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುತ್ತಾರೆ. ಸ್ವಾಧಿಕಾರ, ಚಕಿತ, ಭ್ರಾತೃಜಾಯಾ, ವಿಪ್ರಯೋಗ, ಪಾಥೇಯ, ಭಸ್ಮರೇಖಾವಳಿ, ಶಿಖರಾಗ್ರ, ಅಂತಸ್ಸಾರ, ವನಚರವಧೂ, ಕೇಕಾರವಂ ಮೊದಲಾದವುಗಳನ್ನು ಇದಕ್ಕೆ ದೃಷ್ಟಾಂತವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಸಹಜ ಸುಲಭ ಪದಾವಳಿ, ಅಲಂಕಾರ ನಿರ್ವಹಣೆ, ಭಾವಾಭಿವ್ಯಕ್ತಿ, ಉಚಿತ ಆವರಣ ನಿರ್ಮಾಣ ಮೊದಲಾದವುಗಳು ಪರಮೇಶ್ವರ ಭಟ್ಟರ ಉತ್ತಮ ಅನುವಾದ ಶೈಲಿಗೆ ನಿದರ್ಶನಗಳಾಗಿವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಮೂಲದ 'ವೀಚಿಕ್ಷೋಭಸ್ವನಿತ ಪ್ರಿಯೇಷು' ಶ್ಲೋಕವು, ಭಟ್ಟರ ಅನುವಾದದಲ್ಲಿ ಮೂಡಿ ಬಂದ ಬಗೆ,

ಅಲೆಗಳುಲ್ಲೋಲದಲಿ ಕಲರವಂಗೆಯುತಿಹ
ಹಕ್ಕಿಗಳ ಸಾಲಿನೊಡ್ಯಾಣದಿಂದೆ
ಧುಮುಧುಮುಕಿ ಹರಿವಂದು ಸುಭಗಮನೆ ತೋರುತಿಹ
ಆವರ್ತವೆನಿಸುವ ಸುಳಿನಾಭಿಯಿಂದೆ
ಮೆರೆವ ನಿರ್ವಿಂಧ್ಯೆಯನು ಬಳಿಸಾರ್ದು ಸಂತಸದೆ
ಅಲ್ಲಿ ರತಲೋಲನೆನೆ ಸುಖಿಸು ಸಖಿನೆ
ವನಿತೆಯರಿಗಿನಿಯರೊಳು ಒಲವ ಬೇಡುವುದರಲಿ
ವಿಲಸನವೆ ತಾನಲೈ ಮೊದಲ ನುಡಿಯು.

ಇಲ್ಲಿ 'ವೀಚಿಕ್ಷೋಭ-ಅಲೆಗಳುಲ್ಲೋಲ, ವಿಹಗಶ್ರೇಣಿ, ಕಾಂಚೀ ಗುಣಾಯಾಃ-ಹಕ್ಕಿಗಳ ಸಾಲಿನ ಒಡ್ಯಾಣ, ಸಂಸರ್ಪಂತ್ಯಾ ಸ್ವಲಿತ ಸುಭಗಂ ದರ್ಶಿತಾ ವರ್ತನಾಭೇಃ-ಧುಮು ಧುಮುಕಿ ಹರಿವಂದು ಸುಭಗಮನೆ ತೋರುತಿಹ ಆವರ್ತನ, ಎಂಬಿ ಅನುವಾದ ಪದಗಳು ಸಮುಚಿತವಾಗಿ ಸೇರಿದ್ದು ಕಾವ್ಯಕ್ಕೆ ಸೊಬಗನ್ನು ನೀಡಿವೆ. 'ಕಲರವ' ಎಂಬ ಪದ ಮೂಲದಲ್ಲಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ, ಹಕ್ಕಿಗಳ ಸಾಲಿನ ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ ಪೂರಕವಾಗಿ ಔಚಿತ್ಯವನ್ನು ಮೆರೆದಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ, ಪರಮೇಶ್ವರ ಭಟ್ಟರ ಅನುವಾದ ಸಂಭಾಷಣೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದು ವಿಶೇಷ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ,

ಹಿಂದೊಮ್ಮೆ ಹಾಸಿನಲಿ ನನ್ನೊಡನೆ ನೀಂ ಮಲಗಿ
ನಿದ್ರಿಸಿದ ವೇಳೆಯಲಿ ಕೊರಳನಪ್ಪಿ
ನಿದ್ರೆಯೊಳು ನೀನೇಕೊ ಕೂಗಿ ರೋದಿಸುತಿರಲು
ಏನು ಕಾರಣವೆಂದು ನಿನ್ನನಂದು
ಬಹುವಿಧದೆ ಬೆಸಗೊಳ್ಳ ನನ್ನೊಡನೆ 'ಹೇಕಿತವ
ನೀನು ಮತ್ತಾವಳನೊ ರಮಿಸಿದಂತೆ
ಕನಸಾದುದೆನೆಗೆಂದು' ಮೊಗದ ಮಂದಸ್ಥಿತದೊ-
ಳೆಂದುದನು ಮತ್ತೆಂದು ನೆನೆದನವನು.

ಮೇಘವು ಯಕ್ಷನ ವಿರಹ ಸಂದೇಶವನ್ನು ತಲುಪಿಸುವ ಸಂದರ್ಭದ ಪದ್ಯವಿದು.

ಇಲ್ಲಿ ಸಂಭಾಷಣೆಯ ಒಳಗಡೆಯ ಸಂಭಾಷಣೆ ಅತ್ಯಂತ ಮನೋಹರವಾಗಿ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಗೊಂಡಿದೆ. ದೃಶ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ಇದೊಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ನಿದರ್ಶನವಾಗಿದೆ.

(ಮುಂದುವರಿಯುವುದು)

Guruji's Visit to Mumbai

Hare Rama.

Sri Samsthana Sri Sri Raghaveshwara Bharati Swamiji is visiting Mumbai from 26th January 2022 to 30th January 2022. Samsthana mokkam will be in Uttan Bhayandar during this period. Requesting everyone of you to be part of this gracious occasion and take blessings from Guruji. There will be Paduka Pooje and Bhiksha Seve and you may contact Mr. Ashok Shankar or Mr. Ramana Bhat or Mrs. Manoranjini Bhat or Rajaram Chitrigimath on the following numbers +919870109662, +919820158256, +919833853871 & +919892389229.

- Guru Seva Samiti

Shutter Down

🏠 L. V. Shastri, Bangalore

My son-in-law flying back to US via Doha was sending videos of the picturesque Persian Gulf captured from his window seat. However, after a while he sent a message that he was now asked to close the window shutter and that no more videos would be in the offing. I told him that he would be shortly flying well above clouds and all that would then be on view was the vast, monotonous looking sunlit space without any apparent attributes!

It can be readily appreciated that 'shutter on' and 'shutter down' stages recur on a daily basis in our living. All that goes on and we go through, while awake and conscious, is when window to the outside world and our existence within it is available and clear. Come sleep, good sleep that too, our whole being goes into another world of which we would know little! On waking up, one may feel having been in a state of bliss, albeit temporarily. This state of total withdrawal and bliss is summarized in the saying 'Nidra Samadhi Sthithi'

Here is the apparent contradiction- in order to remain active in the process of living; one has to go into the state of inactivity on a daily basis! This of course is because our body has limited capacity for handling burdens. It has to be regularly rejuvenated by giving it some rest.

An occasion for reflection came my way when my grand child, all of 4 and 1/2 years, was coloring her drawings with sketch pens. I told her: 'light is made up of different colors. When light falls on a particular object, it absorbs some color / colors and whatever comes back and reaches our eyes is the color you get to see'. She posed a naïve question: 'What would be the color if I shut all windows and doors? Would everything be black?' I said: 'yes, there is no color when there is no light, every thing would be colorless!' Quite instantly there was expression of awe and wonder on her innocent face, which I cannot forget! However, I took care not to burden her further by philosophizing on the limitations of sensory perceptions!

Articles and objects may not have color in total darkness. Yet, they have their individual identity - as atoms in all possible combinations. Direct parallel with human existence is unmistakable. Imagine a group of persons enjoying a state of deep sleep. In this 'shutter down' state, all differences based on the physicality, like color, creed, status in society etc. go away instantly! However, on waking up, everyone gets back one's individual traits, physical and mental. Responses to things and circumstances in the outside world also would be one's own - much like objects assuming different colors under the impact of light.

We have many stories about persons who retreat to 'shutter down' ambience in caves for getting enlightenment. Caves had been the dwelling of choice

for our ancient Rishis who laid foundations of the timeless Hindu philosophy. However, going into 'shutter down' state at a place like home or work place is a matter of mental discipline which, though not easy, is achievable by conscious indulgence.

As we know, in the practice of meditation, that originated long time ago, one puts the shutter down for responses to outside ambience. This practice is taken up in wakeful state and one can say it is 'shutter up' for going inward and trying to know one's true self and its connection with the universal being - nature of Atma or Jeeva and its relation with Paramatma. Many who take up meditation even briefly during the day or night vouchsafe about experiencing peace of mind after coming out - putting the 'shutter up' - from the meditative state. While it is not possible to give total rest to the mind, unlike to the body, it can be channeled to 'single pointed determination' - a concept that was invoked by Lord Krishna for making Arjun battle-ready.

The industrial revolution of the 18th century wrought in sea change in the quality of living of humankind. Machines replaced human labor for meeting many of our needs. However, demands on 'mental labor' have increased simultaneously, whether it is work in a typical office environment or field work. Add to this a constant desire and urge to raise one's standard of living. Result is that the mind remains restless and in a fatigued state that would affect health too.

As the tasks on hand becomes less labor-intensive, offering more leisure, the quality of living would, obviously, depend upon the manner in which the extra leisure gets managed. One would have to take care that the leisure does not become a burden of any sort. In other words, it should not prove stressful in the arena of mental activities. One obvious way to prevent leisure from becoming burdensome is to take up some pleasurable pastime that one likes. It is said that for many who have to handle multiple assignments, 'rest is change of work'. Apparently, this approach works well for many in executive positions and those in positions of governance.

There would be many ways in which one can unburden the mind and feel relaxed. Putting the shutter down for vexing mental activities, even briefly, would be one sure way for rejuvenating the mind, especially at present times where machines have taken over for doing many a task.

By the way, before going to have a tête-à-tête with my senior-citizen friend, who takes up an hour long meditation during the day, I would ask the receptionist, viz., Bhabhiji, 'is it 'shutter-up' or 'shutter-down'?' ○

India's Track Record in Preventing Disease

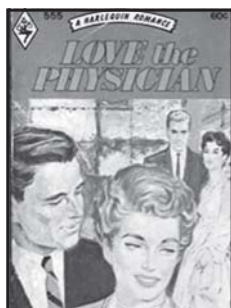
- Dr. I. P. Bhagwat

(Dr. Ishaprasad Bhagwat is a Medical Doctor with a Public Health background. After qualifying from JIPMER and AIIMS, he has worked extensively at the grassroots, focusing on a range of Health, Nutrition and WASH Issues.)

The COVID-19 Pandemic has highlighted the importance of disease prevention. And has again highlighted how simple measures can prevent disease, for example, the "social vaccine" - physical distancing, masking, and hand hygiene.

The simplicity and elegance of disease prevention does not attract, though. In fact, the subject of **Social and Preventive Medicine (SPM)** in Medical Schools is jocularly called **Shit Pot Medicine!** (*That my wife, now a renowned public health physician also used this term at one time is another story, though...*)

A British Medical Journal study showed that Mills and Boon regularly publish 'Doctor and Nurse' romantic stories. But the doctor is always a Heart Surgeon / Brain Surgeon. And never a Preventive Medicine guy!

Jokes apart, India has an enviable track record in preventing disease. Let me point out several of them, and also clarifying the different terminology used :

Disease Control	Reduction in numbers of new cases. <i>Examples : Leprosy, Kala Azar, Plague, Malaria</i>
Disease Elimination	Reduction to zero of new cases of disease. <i>Examples : Neonatal Tetanus, Pellagra</i>
Infection Elimination	Reduction to zero new cases of infection. <i>Example : Polio</i>
Disease Eradication	Permanent reduction to zero of new disease. <i>Examples : Smallpox, Yaws, Dracunculiasis</i>
Disease Extinction	The disease- causing agent is extinct. There is no such example globally

As one can see, impressive! The list is far more. And these are an important reason for Indians living longer now. The effort continues...we have miles to go with Tuberculosis, Non-Communicable Disease, Road Traffic Accidents.... exciting days ahead for Preventive Medicine! (And of course, we have some failures, too.... but that is another story!

Health Humour

Walking is an excellent way to prevent disease. Yet men search for excuses to avoid walking. Here are some common excuses.

- "I will start on the 1st of the month', or "I will start on a Monday"
- "I cannot go without you; you are important." to a friend / wife / family member
- "I need new shoes and new track pants"

Heard of more excuses? Do Write to the Editor, 'Havyaka Sandesha' at havyakamumbai@hotmail.com

A Question for our Readers : India will soon be supplying fortified rice to all its ration shops. Fortified rice is already available in the market. Which are these brands of fortified rice? What is the key nutrient in the fortified rice? How much will I get if eat this rice? Do write to the Editor, "Havyaka Sandesha" at havyakamumbai@hotmail.com. This topic will be covered in next month's Havyaka Sandesha.

Health Quote

Take care of your body. It is the only place we have to live. ----- Jim Rohn

ಮೃಗನಯನಾ

✍️ ಡಾ. ಜಯಂತ ಕಾಯ್ಕಿಣಿ

ಪೃಥ್ವಿ ಧೇಟರಿನ ಪುಟ್ಟ ತೆರೆದ ಕೆಫೆಯ ಮೂಲೆಯ ಗೋಲ ಮೇಜಿನ ಮೇಲೆ ಐರಿಷ್ ಕಾಫಿ ಹೀರುತ್ತ ಕೂತಿದ್ದ ಹಸ್ತಾಕ್ಷರ, ಹಠಾತ್ತನೆ ಸಮಯ ಮತ್ತು ಜಾಗದ ಅವಧಾನ ಕಳೆದುಕೊಂಡವನಂತೆ ಯಾವ ಮನೋಗದ್ದಲವಿಲ್ಲದೆ ಹಗುರನಾದ. ಹತ್ತು ವರುಷದಿಂದ ಹಸ್ತಾಕ್ಷರ ನಿಯಮಿತವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಲೇ ಇದ್ದವನು. ನಾಟಕ ಆಡಲು ಬಂದವರು, ನೋಡಲು ಬಂದವರು, ಕಂಪೌಂಡಿನಾಚಿಯ ಜುಹೂ ಬೀಚೆಗೆ ಬಂದವರು, ಈಗಾಗಲೇ ನಾಟಕದಿಂದ ಸಿನಿಮಾ, ಸೀರಿಯಲ್, ವೆಬ್ ಸೀರಿಸ್‌ಗಳಿಗೆ ತೇರ್ಗಡೆ ಹೊಂದಿದ ಕಲಾವಿದರು, ಅವರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೀಳಲೆಂದೇ ಕಾದ ಕನಸುಗಳಣ್ಣಿನ ದೀನ ನಿಲುವಿನ ಯುವಕ, ಯುವತಿಯರು ಇವೆಲ್ಲವುಗಳ ಸಮ್ಮಿಶ್ರ ಲೋಕ ತನ್ನ ಹೊರ ಚಹರೆ ರೂಪ ವಿಶೇಷಗಳಲ್ಲಿ ಬದಲಾಗುತ್ತ ಬಂದಿದ್ದರೂ ಅದರ ಅಂತರ್ಯದ ಅಶಾಂತ ಚೈತನ್ಯ ಹಾಗೇ ಇದೆ ಅನಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯುವ ಪ್ರತಿಭೆಗಳಾಗಿ ಮೆರೆದವರು ಈಗ ನುರಿತ ಪೋಷಕ ಪಾತ್ರಧಾರಿಗಳಾಗಿ ಇಂದಿನ ಯುವಕರಿಗೆ ಪಳಗಿದ ನಿಲುವಿನಲ್ಲಿ ಕೂತು ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಬ್ಬರ ಬಳಿ ಮಾತನಾಡುವಾಗ, ಅವರಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಮಹತ್ವದ ಅಥವಾ ಪ್ರಯೋಜನಕಾರಿಯಾಗಬಹುದಾದ ಅನ್ಯರನ್ನು ಎಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಎಂಬ ಅಧೀರತೆಯಿಂದ, ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದ ಸಂಭಾಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಪೂರ್ತಿ ತೊಡಗಿಕೊಳ್ಳಲಾಗದೆ, ಇತ್ತ ಅದರಿಂದ ಕಳಚಿಕೊಳ್ಳಲೂ ಆಗದೆ ಕೆಲವರು ಚಡಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ವಿಲಕ್ಷಣವಾದ, ಅಷ್ಟೇ ಪರಿಮಳಭರಿತವಾದ ಬಣ್ಣದ ಮೋಡಗಳು ಅಲ್ಲಿ ಹಾದು ಹೋಗುತ್ತಿರುವಂತೆ ಇತ್ತು. ಅಲ್ಲೇ ಇದ್ದ ಪುಸ್ತಕದ ಅಂಗಡಿ ತನ್ನ ಘನವಾದ ಮೌನದಿಂದ, ಅಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಬಗ್ಗಿ ಪುಟಗಳನ್ನು ತಿರುವುತ್ತಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಗಾಂಭೀರ್ಯದಿಂದ-ಈ ಬಣ್ಣದ ಉತ್ತೇಜಕ ಅವರಣದ ದಾಹಕ್ಕೆ ಹೊಸ ಆಳವನ್ನು ರವಾನಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅದು ಅಲ್ಲಿನ ಅವಸರಕ್ಕೆ, ಚಡಪಡಿಕೆಗೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾಗಿದ್ದರೂ ಆ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಮೌನ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಅಥವಾ ಕಾಲೇಜು ಗ್ರಂಥಾಲಯದ ಮೌನದಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲೊಂದು ಜೀವನ್ಮುಖಿ ತುರ್ತು ಇತ್ತು.

ಹಸ್ತಾಕ್ಷರನಿಗೆ ತನ್ನ ವಯಸ್ಸು ತನ್ನ ಅನುಭವದ ಭಾಗವಾಗಿ ಎಂದೂ ಭಾಸವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದು ಅವನಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಸಂಗತಿಯೇ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಓ ಅದೋ ಅಲ್ಲಿ ಗಹಗಹಿಸಿ ನಗುತ್ತಿರುವ ಕಪ್ಪು ಟೀಶರ್ಟಿನ ಹುಡುಗ ಮತ್ತು ಆ ನಗೆಯಿಂದ ತುಸು ಮುಜುಗರ ಪಡುತ್ತಿದ್ದ ಸಪೂರ ನೀಳಮೂಗಿನ ಹುಡುಗಿ ಇಬ್ಬರೂ ತನ್ನ ವಯಸ್ಸಿನವರೇ ಅನಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅವರು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ವಿಷಯ ಹೊಸತೇನೂ ಅಲ್ಲ ಅನಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ತಾನು ಇಲ್ಲಿ ಕೂತಲ್ಲೆಂದರೇ, ಓ ಅಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಮೇಜುಗಳಾಚೆ ಮೈಮರೆತಿರುವ ಅವರನ್ನು ಕೈಚಾಚಿ ಅವರ ನಡುವಿನ ಮಾತುಕತೆಯನ್ನು ಸೋಕಬಲ್ಲೆ ಅನಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಕೈ ಬೆರಳುಗಳಿಗೆ ಖಂಡಿತ ಆ ಮಾತುಗಳ ಬಣ್ಣ ತಾಗಬಹುದು. ಅವಳ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಅಡ್ಡ ಬಂದಿರುವ ಅವಳದೇ ಗುಂಗುರುಗೂದಲ ಪರಿಮಳದೊಂದಿಗೆ ಜಾಗ ಸಿಗದೆ ಮರವೊಂದಕ್ಕೆ ಆತುಕೊಂಡು ನಿಂತ ಆ ಸರದಾರ್‌ಜಿ. ತನ್ನ ಜೊತೆ ಹತ್ತು ವರುಷದ ಹಿಂದೆ ಕಾಲಾಘೋಷಾದ ಕಟ್ಟಿಗೆಯ ಪಾವಟಿಗೆಗಳ ಕಟ್ಟಡವೊಂದರ ಮೂರನೆಯ ಮಹಡಿಯಲ್ಲಿ ನೌಕರಿಯ ಸಂದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಬಂದವರ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿದ್ದ. ಅವನ ಸಾಕ್ಷಿನ ಬಣ್ಣ ಕಡುಗೆಂಪಿತ್ತು. ಅದೊಂದೇ

ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಅವನು ಸರ್ತಿಫಿಕ್‌ಟಿಟುಗಳ ತನ್ನ ಸಣ್ಣ ಫೈಲನ್ನು ಎದೆಗೊತ್ತಿಕೊಂಡೇ ಕೂತಿದ್ದ. ಅವನಿಗೆ ಒಳಗಿಂದ ಕರೆ ಬರುವ ತನಕ ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಏನೆಲ್ಲ ಮಾತಾಡಿದವನು ಸಂದರ್ಶನ ಮುಗಿಸಿ ಹೊರ ಬಂದವನು ನನ್ನೆಡೆ ಕಣ್ಣೆತ್ತಿಯೂ ನೋಡದೆ ಹುಲಿಯಿಂದ ಬೆನ್ನಟ್ಟಿಲ್ಲವನಂತೆ ಮಾಯವಾದ. ಇವನು ಅವನಲ್ಲ ಹೌದು. ಆದರೆ ಅವನು ಖಂಡಿತ ಇವನಾಗುತ್ತಿದ್ದ. ನನಗೆ ಇವನದೂ ವಯಸ್ಸು.

ಹತ್ತು ವರುಷದ ಹಿಂದಾದರೆ ವೇಟರ್ ಬಾಲಾ, ಚೂರು ಕಣ್ಣು ಮಿಟುಕಿಸಿದರೆ ಸಾಕು ಐರಿಷ್ ಕಾಫಿಗೆ ವೈನನ್ನು ತುಸು ಹೆಚ್ಚೇ ಹಾಕಿ ರಿಪೀಟ್ ಕೊಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ. ಈಗ ಬಾಲಾ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವನು ಇದ್ದಾನೆ ಎಂದುಕೊಂಡರೆ ಇದ್ದಾನೆ. ಇಲ್ಲೇ ಎಲ್ಲೋ ಒಳಗೆ ಸೌತೆಕಾಯಿ ಹೆಚ್ಚುತ್ತ. ಕಬೀರ್ ಇನಾಂದಾರ್ ತನ್ನೊಂದು ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಬಾಲಾಗೆ ಪಾರ್ಟ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇ ಮುಳುವಾಯಿತು ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ ಪೃಥ್ವಿ ವಲ್ಲಭರೆಲ್ಲ, ಅದೇನೂ ಅಂಥ ವಿಶೇಷ ಪ್ರಯೋಗವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ನಾಟಕವೊಂದರಲ್ಲಿ ಮನೆಯ ದೃಶ್ಯದಲ್ಲೇ ಹೊರಗಿನ ಹೊಟೇಲಿನ ವೇಟರೊಬ್ಬನು ಟ್ರೇ ಜೊತೆಗೆ ಬಂದು ಆರ್ಡರ್ ತೊಗೊಂಡು ಹೋಗುವುದು. ಪ್ರೇಕ್ಷಕರ ನಡುವಿನಿಂದಲೇ ಬಂದು ಸರ್ವ್ ಮಾಡುವುದು. ಗಂಡ ಹೆಂಡಿರ ನಡುವೆ ನಡುವಿನ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ವಿರಸದ ಕಲಹದ ಮಾತುಕತೆಯು, ತನ್ನ ಅತ್ಯಂತ ಕ್ಷೋಭೆಯ ಕ್ಷಣವನ್ನು ಇನ್ನೇನು ತಲುಪಲಿದೆ ಅನ್ನುವಾಗ ಅವನ ಪ್ರವೇಶವಿತ್ತು. ಅವರು ತಾತ್ಕೃತ್ವಿಕವಾಗಿ ಆವೇಶ ಇಳಿಸಿ ಸಂಭಾವಿತರಂತೆ ಇರಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಮತ್ತೆ 'ಸೊಸೆ ಹೂಂ' ಎಂದು ಆತ ನಡೆದು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ರಂಗಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರ ನಡುವಿನಿಂದ ಪಾತ್ರಗಳು ಹೋಗಿ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳುವುದು ಹೊಸತಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ರಂಗಮಂದಿರದ ಭಾಗವೇ ಆದ ನಿಜವಾದ ಕಥೆಯಿಂದ ವೇಟರ್ ಬಂದು ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ. ಎಲ್ಲರೂ ಅವನನ್ನು ಅವನ ನಿತ್ಯ ದೈನಿಕದಲ್ಲಿ ನೋಡಿದವರೇ. ದೈನಿಕವೇ ಭೂಮಿಕೆಯಾಗಿ ಬರುವ ಈ ಅನುಭವ, ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಹೊಸದೇನನ್ನೋ ಸೇರಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಮನೆ ಒಳಗಿನ ಮತ್ತು ಹೊರಗಿನ ಅವರಣಗಳು ಒಂದರೊಳಗೊಂದು ಬೆರೆತಂತೆ. ಮಧ್ಯಂತರದಲ್ಲಿ ಬಾಲಾ ಹೊರಗೆ ಸಮೋಸಾ ಕೌಂಟರಿನಲ್ಲಿರುತ್ತಿದ್ದ. ಜನ ತುಂಬ ಅಭಿಮಾನದಿಂದ ಸಮೋಸಾ ತಗೊಂಡು ತಿನ್ನ ತೊಡಗಿದರು. ತಟ್ಟೀರಾಯನ ಜೊತೆ ಕೈಕುಲುಕುವ ಮಕ್ಕಳಂತೆ, ಅವರೆಲ್ಲ ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದೆ ನಾಟಕದ ಭಾಗವೂ ಆಗತೊಡಗಿದ್ದರು. ಸಮೋಸಾ ಸ್ಟೇಜ್ ಪ್ರಾಪೋ ಅಥವಾ ನಿಜವಾದ ತಿನಿಸೋ ಅಂತ ಬಗೆಹರಿಯದಂತೆ, ಆ ಕೆಫೆಯೂ ಆ ನಾಟಕದ ಭಾಗವಾಗತೊಡಗಿತು. ನಾಟಕ ನೋಡಲು ಬಾರದೆ ಕೆಫೆಯಲ್ಲಿ ತಿಂಡಿ ತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದ್ದವರೂ ನಾಟಕದಲ್ಲಿದ್ದರು. ಮಧ್ಯಂತರದ ನಂತರ ಎಲ್ಲರೂ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಅವನ ಬರವಿಗಾಗಿ ಕಾಯತೊಡಗಿದರು. ಕಬೀರ್ ಹೇಳಿ ಕೇಳಿ ನುರಿತ ರಂಗಕರ್ಮಿಯ ಇಂಪ್ರೊವೈಸೇಶನ್ ತುಂಬಾ ಮಾಡಿದ್ದ. ಹೊರಗಡೆ ಸಮೋಸಾ ಕಡಿಮೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದರೆ-ಮಧ್ಯಂತರದ ನಂತರದ ಸೀನಿನಲ್ಲಿ 'ಸಮೋಸೆ ಕ್ಯೂಂ ನಹೀ ಲಾಯೆ'-ಎಂದು ಬಾಲಾನನ್ನು ಕೇಳಿ ಜನರನ್ನು ನಗಿಸುತ್ತಿದ್ದ.

ಎರಡನೆ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ನಾಟಕ ಗಂಭೀರವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ನಾಯಕಿ ನಾಯಕನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತಾಳೆ. ಅವಳ ನಿರ್ಗಮನದ ನಂತರ ಶೂನ್ಯ ಆವರಿಸಿದಂತೆ ಕೂತಿದ್ದ ಕಬೀರ್. ಎದುರು ಆರ್ಡರ್ ಜೊತೆ ನಿಂತ ಬಾಲಾಗೆ 'ನೀನು ಕೂತುಕೋ. ನಿನಗಂದೆ ನಾನು ಚಾ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ'-ಎಂದು ಹೇಳುವುದರೊಂದಿಗೆ ನಾಟಕ ಮುಗಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ತನಕ ಮನೆಯ ಡ್ರಾಯಿಂಗ್ ರೂಮೇ ಒಂದು ಕೆಫೆಟೇರಿಯದಂತೆ ಆಗಿ ಹೋಗಿ ಈಗ ಆ ಕೆಫೆಟೇರಿಯಾ ಮತ್ತೆ ಮನೆಯಾಗುವ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಸೂಚನೆಯಲ್ಲಿ ನಾಟಕ ಮುಗಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ನಂತರ ಒಂದರ್ಧ ತಾಸು ಬಾಲಾ ಹೊರಗೂ ಕಾಣದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಕೆಲವರು ಗಿಮಿಕಿ ಅಂದರು ಕೆಲವರು ಕ್ಯೂಟ್ ಅಂದರು. ಕೆಲವರು 'ಅರೆ ಕಿಧರ್ ಹೈ' ಅಂತ ಕೆಫೆ ಕೌಂಟರಿನಡೆ ನೋಡುತ್ತ ರಂಗ ಮಂದಿರದಿಂದ ಹೊರ ಬಂದರು. ಮರುದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಎಂದಿನಂತೆ ಕೆಫೆಯಲ್ಲಿ ಕೂತಿದ್ದ ಹಸ್ತಾಕ್ಷರನಿಗೆ ಮಾಮೂಲಿನಂತೆ ಸರ್ವ್ ಮಾಡ್ತಾ ಓಡಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಬಾಲಾನ ನಡಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿಯೇ ಹೊಸತೊಂದು ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸದ ಲವಲವಿಕೆ ಕಂಡಿತು. ಅದು ನೋಡಲು ಸುಂದರವಾಗಿದ್ದರೂ ಒಂದು ಬಗೆಯ ವ್ಯಾಕುಲತೆಯನ್ನು ಉಕ್ಕಿಸುವಂತಿತ್ತು. ಏಕೆಂದರೆ ಆ ನಾಟಕ, ಅದರಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಂಡ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ವೀಕ್ಷಕರಿಗೂ ಹೊಸದೇನನ್ನೋ ತೆರೆದಿದ್ದರೆ ಬಾಲಾಗೆ ಮಾತ್ರ ಇದ್ದುದನ್ನೇ ಇನ್ನೂ ಅಧಿಕೃತಗೊಳಿಸಿ ಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. ಅವನ ಸಹವರ್ತಿಗಳೂ 'ಅಲ್ಲೂ ನಿನಗೆ ಇದೇ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಗತಿ ಬಂತಲ್ಲ. ಎಂಥಾ ನಸೀಬ'-ಎಂಬಂತೆ ಭೇಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಕ್ಯಾಶ್ ಕೌಂಟರ್‌ನ ಶಹಾನಿ 'ನಿನಗೆ ಅಭಿನಯ ಬಿಲ್‌ಕುಲ್ ಈಸೀ ಆಗಿರಬೇಕಲ್ಲ. ಏಕದಂ ನ್ಯಾಚುರಲ್'-ಎಂದು ತಿವಿದ. 'ಫಿಲ್ಮೋಂ ಮೇಂ ಭಿ ವೇಟರ್ ಕಿ ರುರೂರತ್ ರಹೇಗಿ ನಾ?'-ಅಂತ ಥಾಯ್ ಫುಡ್ ತಜ್ಞ ವಿಳೈ ನಕ್ಕ. ಹೀಗೆ ಕ್ರಮೇಣ ಬಾಲಾ ಮಕ್ಕಳ ಜನ್ಮದಿನದ ಮರುದಿನದ ಬಾಡಿದ ಬಲೂನಿನಂತೆ ಆಗ ತೊಡಗಿದ. ಎರಡು ವಾರವಿಡೀ ನಾಟಕದ ಪ್ರದರ್ಶನ ಜೋರಾಯಿತು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರಯೋಗದಿಂದ ಪ್ರಯೋಗಕ್ಕೆ ಕಲಾವಿದರ ಅಥವಾ ತಂಡದ ಸದಸ್ಯರ ಆಸ್ಥೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಕಬೀರನಿಗೆಕೋ ಬಾಲಾನ ಆಸ್ಥೆ ಕುಗ್ಗಿದಂತೆ ಅನಿಸಿತು. ಆವರಣದ ಭಾಗವೇ ಆಗಿ ಹೋಗಿದ್ದ ಹಸ್ತಾಕ್ಷರನನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಈ ಕಲಾ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ನಿಸ್ಪಹ ರಸಿಕನೆಂದೇ ಭಾವಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಕಬೀರ್‌ಗೆ ಅವನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಬೇಕೆನಿಸಿತು. 'ಸರ್‌ಜೀ, ಹೇಗನಿಸಿತು ನಮ್ಮ ಪ್ರಯೋಗ. ಪ್ರೇಕ್ಷಕರಲ್ಲಿ ಸ್ಟೈಲ್ ಹಲ್‌ಚಲ್ ಆದಂತಿದೆ ಅಲ್ಲವೆ. ನಾವು ಬರೀ ಪ್ರೊಸಿನಿಯಂ. ನಾನ್ ಪ್ರೊಸಿನಿಯಂ ಅಂತಿರ್ತೇವೆ. ನಾನ್ ಪ್ರೊಸಿನಿಯಂ ವ್ಯಾಖ್ಯೆಯನ್ನು ತುಸು ಹಿಗ್ಗಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಹಾಗಂತ ಬೀದಿ ನಾಟಕದ ರೀತಿ ಅಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಪಾತ್ರಧಾರಿ ಇರುತ್ತಾನೆ. ಇಲ್ಲಿ ಹಾಗಲ್ಲ, ನಿಜ ಜೀವನದ ವ್ಯಕ್ತಿಯೇ...' ಎಂದು ಇನ್ನೂ ಮುಂದುವರಿಯುವದರಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಹಸ್ತಾಕ್ಷರ 'ಎಲ್ಲ ಸರಿ. ಆದರೆ ಬಾಲಾನ ಪಾಲಿನ 'ಟೇಕ್ ಹೋಮ್'-ಏನು? ಒಂದು ನಿಜವಾದ ಮಿರ್ಚಿಯನ್ನೇ ನೀವು ಪ್ರಾಪ್ ಆಗಿ ಬಳಸಿದ ಹಾಗೆ ಒಬ್ಬ ನಿಜವಾದ ವೇಟರ್‌ನನ್ನು ಬಳಸಿದಿರಿ ಅಷ್ಟೇ. ಅದೊಂದು ಜೀವಂತ ಪ್ರಾಪ್ ಅಷ್ಟೇ. ಪುಣ್ಯ ಅವನಿಗನ್ನೂ ಅದು ತಿಳಿದಂತಿಲ್ಲ'-ಎಂದ. ಕಬೀರ್ 'ಕಮಾನ್, ಸಿನಿಕಲ್ ಆಗಿ ನೋಡಬೇಡಿ ತುಂಬಾ ಮಜದಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ. ಇರಲಿ ಬಿಡಿ, ನಿಜ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ನಾಯಕಿ ಶಾಲ್ಮಲಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಆದಂತಿದೆ. ಅವಳ ಮತ್ತು ಅವಳ ಗೆಳೆಯನ ನಡುವೆ ಏನೋ ಅಪಶ್ರುತಿ ಇತ್ತು. ಈ ನಾಟಕ ಆಡುತ್ತ ಬಂದಂತೆ ಅವಳಿಗೆ ಅದು ತನ್ನ ಭಾವೀ ಜೀವನದ ಆತಂಕಗಳಿಗೇ ಮೂರ್ತರೂಪ ಕೊಟ್ಟಂತೆ ಆಯಿತಂತೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಆ ಗೆಳೆಯ

ಅವಳಿಗೆ ಈ ಪ್ರಯೋಗಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸದಂತೆ ದುಂಬಾಲು ಬಿದ್ದಿದ್ದಾನೆ. ಅವನಿಗೆ ನನ್ನ ಪಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಅವನ ಅಭದ್ರತೆಗಳು ಕಾಣುತ್ತಿವೆಯಂತೆ. ರಿಹಾಸಲ್‌ಗೆ ಅವಳನ್ನು ಬಿಡಲು, ಕರೆದೊಯ್ಯಲು ಬರ್ತಿದ್ದ. ಆಗ ದೂರ ತಪ್ಪಿಗೆ ನಿಂತು ಅವಳನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ. ನಾನು ನನ್ನ ಸಂಭಾಷಣೆ ಹೇಳುವಾಗಲೂ ಅವಳನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ. ಅವನ ಸಂಕಟ ನೋಡಲಾಗ್ತಿಲ್ಲ. 'ಮುಂದಿನ ಶೆಡ್ಯೂಲಿಗೆ ಬೇರೆ ಯಾರನ್ನಾದ್ರೂ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಿ'-ಅಂತ ಶಾಲ್ಮಲಿ ನನ್ನನ್ನು ಗೋಗರೆಯುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ನೀವೇ ಹೇಳಿ ಸರ್‌ಜೀ, ಎಂಥಾ ಫಜೀತಿ ಇದು.'

ಹಸ್ತಾಕ್ಷರನಿಗೆ ತಕ್ಷಣ ಮಾತು ಹೊರಡಲಿಲ್ಲ. ಒಂದಿಷ್ಟು ನಿಮಿಷ ಸುಮ್ಮನೆ ಇದ್ದು ಆಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ.. 'ಎಲ್ಲಾ ಸರಿ.. ಎಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಅಳತೆಯ ಅಂಗಿ, ಉಡುಪು, ಟೋಪಿಗಳನ್ನು ಹುಡುಕುವಂತೆ ತಮಗೆ ಹೊಂದುವಂಥದ್ದನ್ನೇ ಕಲೆಯಲ್ಲಿ ಹುಡುಕುತ್ತಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಕೊನೆ ಇಲ್ಲ. ತಮಾಷೆ ನೋಡು. ಕಲೆ ಇರೋದೇ ಇರೋ ಉಡುಪನ್ನೂ ಕಳಚಿ ಬತ್ತಲಾಗೋದಕ್ಕೆ'. ಕಬೀರ್ 'ಹೆಚ್ಚೇ ಹೈ ಫಂಡಾ ಆಯ್ತು ಸರ್‌ಜೀ. ಸದ್ಯ ದೇಹವನ್ನೂ ಕಳಚಿ ಅನ್ನಲಿಲ್ಲ ನೀವು!'-ಎಂದು ಎದ್ದು ನಿಂತು ಅಕ್ಕರೆಯಿಂದ ಬಾಗಿ ಲಘುವಾಗಿ ಆಲಂಗಿಸಿ ಬ್ಯಾಕ್ ಸ್ಟೇಜ್ ಬಾಗಿಲ ಕಡೆಗೆ ಹೋದ. ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಕೌಂಟರಿನ ಹಿಂದೆ ಕದ್ದು ನಿಂತು ಇವರಿಬ್ಬರನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಬಾಲಾ, ಪಕ್ಕದ ಮೇಜಿನ ಮೇಲಿನ ಪ್ಲೇಟುಗಳನ್ನು ಗ್ಲಾಸ್‌ಗಳನ್ನು ಸಾಫು ಮಾಡುವ ನೆಪದಲ್ಲಿ ಬಂದು 'ಸರ್, ಏನಂತೆ, ಎಲ್ಲಾ ಶೋ ಹೌಸ್‌ಫುಲ್ ಅಂತ ಪಾರ್ಟಿ ಕೊಡ್ತಾರಂತಾ. ಅಥವಾ ಮುಂದಿನ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಬೇರೆ ಪಾರ್ಟಿ ಕೊಡ್ತಾರಂತಾ'-ಎಂದ. ಹಸ್ತಾಕ್ಷರ ಮುಷಿಯಿಂದ 'ಬಾಲಾ ಪಾರ್ಟಿನಾ? ನನಗೆ ಇನ್‌ವಿಟೇಶನ್ ಇಲ್ಲಾ ಮಾರಾಯಾ. ಮಜ್ಜಾ ನಿಮ್ಮ!' ಎಂದ. ಅದಕ್ಕೆ ಬಾಲಾ ಚೂರು ಆಪ್ತ ಚಿತಾವಣಿಯ ದನಿಯಲ್ಲಿ 'ಕರದ್ರೂ ಹೋಗಬೇಡಿ ಸರ್. ನಾನಂತೂ ಹೋಗ್ತಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಅಲ್ಲೂ ಸಮೋಸಾ, ಡ್ರಿಂಕ್, ಸರ್ವ್ ಮಾಡು ಅಂತಾರೆ ಆಮೇಲೆ. ಅನ್ನದ್ರೂ ಅಂದ್ರಾಂಗೇ ಅದು. ಸರ್ವ್ ಮಾಡಲೆಂದೇ ಹುಟ್ಟಿದವನ ಥರಾ. ಯಾರೂ ಏನೂ ಹೇಳದಿದ್ದೂ ಕೆಲಸ ಶುರು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಿಡ್ತೇನೆ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅದೇ ಬೇಕಾಗಿರ್ತದೆ' ಎಂದ. ಒಂದು ದಂಪತಿ ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಮನೆಗೆ ಹೋದಾಗ ಉಪಹಾರದ ಸಮಯ ಬಂದಿದ್ದೇ ಅತಿಥಿಯಾಗಿದ್ದ ಹೆಂಗಸೂ ತಾನೂ ಎದ್ದು ಮನೆ ಹೆಂಗಸಿಗೆ ನೆರವಾಗಲು ಹೋಗುವುದು ನೆನಪಾಗಿ ಹಸ್ತಾಕ್ಷರ ಅವನ ಬೆನ್ನು ತಟ್ಟಿ 'ವೆರಿ ಗುಡ್. ಅಲ್ಲಿ ಹೋಗಲೇಬೇಡ. ನಾನು ನಿನಗೆ ಪಾರ್ಟಿ ಕೊಡ್ತೇನೆ - ಬ್ಲೂ ಬರ್ಡ್ ಲಂಚ್ ಹೋಂನಲ್ಲಿ. ಮೀನೂಟ ಮಾಡುವಾ' ಎಂದ. ಅದಕ್ಕೆ ಬಾಲಾ "ಬೇಡ ಸರ್, ತುಂಬ ದುಬಾರಿ ಅದೆಲ್ಲ. ಅಷ್ಟೇ ಖರ್ಚಲ್ಲಿ ಅರ್ಧ ತಿಂಗಳು ಮನೇಲಿ ಬೇಯಿಸಿಕೊಂಡು ಬದುಕಬಹುದು. ಜೀವ ಚುರುಗುಟ್ಟಿ ಹೋಗ್ತದೆ. ಹಳೇ ಚಪ್ಪಲಿಯ ಕಿತ್ತ ಉಂಗುಷ್ಟದಂಥ ಎರಡು ಪ್ರಾನ್ಸ್‌ಗೆ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ! ಯಪ್ಪಾ. ಅದೇ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ನನಗೆ ಕೊಡಿ ನಾಲ್ಕು ಜನ ಒಂದು ವಾರ ತಿನ್ನುವಷ್ಟು ಮೀನು ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಿ ಕೊಡ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಅಮ್ಮ ಹೇಳ್ತಾ ಇದ್ದು - 'ಕೆಲವರಿಗೆ ಕಣ್ಣಿನ ರುಚಿ ಜಾಸ್ತಿ' ಅಂತ. ನಾಲಿಗೆಗೆ ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಹೇಗಿದೆ ಅನ್ನೋದಕ್ಕಿಂತ ನೋಡೋದಕ್ಕೆ ಹೇಗಿದೆ ಅನ್ನೋದೇ ಮುಖ್ಯ ಅವರಿಗೆ. ಈಗಂತೂ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ದುಡ್ಡಿನ ರುಚಿ. ದುಡ್ಡು ಹೆಚ್ಚಾದಷ್ಟೂ ಅದಕ್ಕೆ ರುಚಿ!" ಎಂದ.

(ಮುಂದುವರಿಯುವುದು)

(ಸೌಜನ್ಯ : ಅನಾರ್ಕಲಿಯ ಸೆಪ್ಟಿಪಿನ)

ELECTION NOTICE

I have been nominated as Hon. Returning Officer and authorised to conduct the election of fourteen members to the Managing Committee for a term of two years in two lots. 1) For the term of 2020-2021 & 2021-2022 vacancies caused by retirement of seven members viz. Shri Shivkumar P. Bhagwat, Shri Sanjay Bhat, Shri R. N. Kameshwar, Shri A. K. Bhat, Dr. Vivek Hebbar, Shri N. K. Hegde & Smt. Tanuja Hegde. 2) For the term of 2021-2022 & 2022-2023 vacancies caused by retirement of seven members viz. Shri Narayan Akadas, Shri Umesh Hegde, Shri A. G. Bhat, Shri Gautam Upadhya, Shri Chidanand Bhagwat, Shri Ramesh Vaidya & Smt. Shashikala Hegde. However, they are eligible for re-election. The details are as follows -

1. Receiving the duly completed nomination forms upto 4.00 pm on 11th Feb., 2022 at Havyaka Welfare Trust, Kalina Office.
2. Receiving written request of withdrawal latest by 4.00 pm on 14th Feb., 2022 at HWT Office, Kalina.
3. Scrutiny of nomination forms, preparing the final list of candidates and displaying the same on the Notice Board of Havyaka Office, Kalina on 16th Feb., 2022.
4. Election to be held, if required, during the Annual General Body Meeting on 19th Feb., 2022. Decision of the Hon. Returning Officer shall be final.
5. Declaration of Result of Election.
6. For the smooth conduct of the Election, the Returning Officer may take assistance / help of the volunteers.
7. Members are earnestly requested to co-operate in all the respects.
8. Nomination Forms are available at Kalina and Dombivli offices during office hours upto 4 pm. (Mon. - Sat.)

Place : Mumbai
Date : 1st Jan., 2022

Sd/-
Shri S. V. Shastri
Hon. Returning Officer

DIGITAL BANKING

CALL US

Customer care 022 28602000

www.nkg-sb-bank.com

TRADITIONAL VALUES | MODERN OUTLOOK

PAGE DONATED BY : SMT. KALA BHAGWAT, KHARGAR IN MEMORY OF MOTHER LATE SMT. GOURI BHAT

ಮನೆ 'ಮಾರು'

ಶ್ರೀ ವಸುಧೇಂದ್ರ

ನಮ್ಮ ಮನೆ ಅಷ್ಟೇನೂ ಸುಂದರವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಜ್ಞ ಒಳ್ಳೆಯ ಮನೆಯನ್ನೇ ಕಟ್ಟಿರಬೇಕು. ಆದರೆ ಆರು ಜನ ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹರಿದು ಹಂಚಿಕೊಟ್ಟಾಗ ಎಲ್ಲ ತುಣುಕುಗಳು ಅಂದಗೆಟ್ಟಿದ್ದವು. ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಬೆಳಕೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಇದ್ದ ಒಂದು ಕಿಟಕಿಯನ್ನು ಯಾರೋ ನೆರೆಯವರು ಗಲಾಟೆ ಮಾಡಿ ಮುಚ್ಚಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಗವಾಕ್ಷಿಯಿಂದ ಕ್ಷೀಣವಾಗಿ ಬೆಳಕು ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ರಣಬಿಸಿಲ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಯಾರಾದರೂ ಮನೆಯ ಒಳಗೆ ಬಂದರೆ ಕಣ್ಣು ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳಲು ಕೆಲವು ಕ್ಷಣಗಳು ಹಿಡಿಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಕೋತಿಗಳು ಮಾಳಿಗೆಗಳಲ್ಲಿ ಕುಣಿದರೂ ಸಾಕು, ಮಣ್ಣು ಉದುರುತ್ತಿತ್ತು. ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ಹೊರಗೂ ಮಳೆ, ಒಳಗೂ ಮಳೆ, ಬಚ್ಚಲು ಮನೆಯನ್ನು ಪರಿವರ್ತಿಸಿ ದೇವರ ಮನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದವು. ಅಡುಗೆ ಮಾಡುವ ಹತ್ತಿರವೇ ಬಚ್ಚಲಿತ್ತು. ಒಂದೇ ಒಂದು ಕೋಣೆಯೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರೂ ಪಡಸಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಲಾಗಿ ಮಲಗಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದವು. ಇಲಿಗಳು ರಾತ್ರಿ ಸರಿಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಪಾತ್ರೆಗಳನ್ನು ಉರುಳಿಸಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಚೀಳುಗಳು ಹಾಸಿಗೆಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿಯೇ ಹರಿದಾಡಿ ಎಲ್ಲೋ ಸಂದಿನಲ್ಲಿ ಮರೆಯಾಗಿದ್ದು ಗಾಢನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ನಮಗೆ ತಿಳಿಯುತ್ತಲೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಸೊಳ್ಳೆ ಪರದೆಯ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ತಿಗಣೆಗಳು ಗುಂಪು ಸೇರಿರುತ್ತಿದ್ದವು.

ಅಪ್ಪನಿಗೆ ಈ ಮನೆಯೆಂದರೆ ಜೀವಕ್ಕೆ ಸಮಾನ. ಸ್ವಂತ ಮನೆಯಿದೆ ಯೆಂದು ಅಭಿಮಾನ. ಆತ ಬದುಕಿರುವ ತನಕ ಈ ಮನೆಯನ್ನು ಮಾರುವ ಯೋಚನೆಯನ್ನೂ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಒಮ್ಮೆ ನಾನು ಯಾವುದೋ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ 'ಮನೆ ಮಾರೋಣ' ಎಂದಿದ್ದೇ ಸಿಟ್ಟಿಗೆದ್ದು 'ಮನಿ ಇಲ್ಲ, ಅಂದರೆ ಮರ್ಯಾದೇನೂ ಇಲ್ಲನೋ, ದಿವಾಳಿ ಎದ್ದೋರಷ್ಟೇ ಮನೆ ಮಾರೋದು' ಎಂದು ಕೂಗಾಡಿದ್ದ. ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬಂದು ನನ್ನ ಜೊತೆ ನೆಲೆಸಿದರೂ, ಆ ಮನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಆತನಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಕಾಳಜಿ ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ಗೆಳೆಯರ ಮನೆಯ ಗೃಹಪ್ರವೇಶಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರೆ, ಅವರ ಮುಂದೆ 'ನಮ್ಮದೂ ಸ್ವಂತ ಮನೆ ಆದೆ, ನಮ್ಮೂರಾಗೆ' ಅಂತ ತುಂಬಾ ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ. ಈ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಹೊಸ ಮನೆಯ ನೆಲಕ್ಕೆ ಹಾಸಿದ ಹಾಲುಗಲ್ಲುಗಳ ಅರ್ಧ ಬೆಲೆಗೂ ನಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಯ ಮನೆ ಸರಿತೂಗುವುದಿಲ್ಲ ವೆಂದೂ ಬಲ್ಲ ನಾನು ಸಣ್ಣಗೆ ಬೆವರುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅಪ್ಪಗೆ ಮಾತ್ರ ಅಂತಹ ಯಾವುದೇ ಮುಜುಗರವಿರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಅಪ್ಪ ಸತ್ತ ಎರಡೇ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ನನಗೆ ನಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಯ ಮನೆ ಬೇಡದ ಲಗೇಜಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ಬಾಡಿಗೆಗಿರುವ ಜನರು ಹೊತ್ತಲ್ಲದ ಹೊತ್ತಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಮೊಬೈಲಿಗೆ ಫೋನಾಯಿಸಿ 'ಬಚ್ಚಲು ಮೋರಿ ನೀರು ಹೋಗವಲ್ಲದೆ', 'ಪಾಯಿಖಾನೆ ಕುಣಿತುಂಬುದೆ' ಅಂತ ದೂರು ಮಾಡಿದರೆ ಮೈಯೆಲ್ಲಾ ಉರಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಅದೇ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಕೊಂಡುಕೊಂಡೆ. ತಿಂಗಳು ತಿಂಗಳು ಸಾಲದ ಕಂತನ್ನು ಕಟ್ಟುವಾಗ ಊರ ಮನೆಯನ್ನು ಮಾರಬೇಕೆಂಬ ಆಲೋಚನೆ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಹಳ್ಳಿ ಮನೆಯ ದೇಖರೇಖಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಎಲ್ಲರ ಮುಂದೆ ಹುಳ್ಳಗೆ ನೆಪ ಕೊಡುತ್ತಾ ಮನೆ ಮಾರಿಬಿಟ್ಟೆ. ಪತ್ರಗಳಿಗೆ ಸಹಿ ಮಾಡಿ ಮನೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬರುವಾಗ ಯಾಕೋ ದುಃಖವಾಗಿತ್ತು. ಹಾಲುಕೊಟ್ಟು ಸಲಹಿದ ಮುದಿ ಹಸುವನ್ನು ಕಸಾಯಿಖಾನೆಗೆ ಕಳುಹಿಸುವಂತೆ ಸಂಕಟವಾಗಿತ್ತು. ಮನೆಯನ್ನು ಕೊಂಡ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಕೈಹಿಡಿದು ಕೊಂಡು 'ಮನೀನ ಛಂದಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಿ' ಎಂದು ಗದಗಿತನಾಗಿದ್ದೆ. ಭಾರದ

ಡಿ.ಡಿ.ಯನ್ನು ಜೇಬಿನಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಮೆಜಿಸ್ಟಿಕ್‌ನಲ್ಲಿ ಇಳಿದಿದ್ದೇ 'ಹೌ ಸಿಲ್ಲಿ, ತುಂಬಾ ಭಾವುಕನಾಗಿ ವರ್ತಿಸಿಬಿಟ್ಟೆ' ಎಂದು ಪೇಚಾಟವಾಗಿತ್ತು.

ಅಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಖರೀದಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ, ಕಟ್ಟಿದ ಮನೆಯನ್ನು ಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದೆ. ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಸುವ ತಲೆನೋವಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ಆಲೋಚನೆ. ಅಪ್ಪ ಮಾತ್ರ ಅದನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿದ್ದ. 'ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಸದಿದ್ದರೆ ಅದರ ಮೇಲೆ ಪ್ರೀತಿ ಹೇಗೆ ಹುಟ್ಟುತ್ತೋ? ಎಂಬುದು ಅವನ ವಾದ. ನಾನು ಮಾತ್ರ ಅವನ ಮಾತನ್ನು ಕಿವಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳದೆ 'ಪ್ರಾಕ್ಟಿಕಲ್' ಆಗಿ ವರ್ತಿಸಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ಕಟ್ಟಿದ ಮನೆಗಳು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ನಮಗೆ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಾಗುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ? ಹತ್ತಾರು ಮನೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೆ. ಕೊನೆಗೆ ಒಂದು ಮನೆ ಒಂಚೂರು ಒಪ್ಪಿಗೆಯಾಗಿತ್ತು. ಆ ಮನೆಯ ಯಜಮಾನ ಉತ್ತಾಹದಿಂದ ಇಡೀ ಮನೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದ. ಅಡುಗೆ ಮನೆಯ ಒಳಹೊಕ್ಕಾಗ ಒಬ್ಬಳೇ ಕುಳಿತು ತರಕಾರಿ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿದ್ದ ಅವನ ಪತ್ನಿ ನನ್ನ ಕಡೆ ಆದ್ರ್ವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದ್ದಳು. ಪಡಸಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಫಿ ಕುಡಿಯುತ್ತಾ ಚೌಕಾಸಿ ಮಾಡಲು ಶುರುಮಾಡಿದಾಗ, ಯಜಮಾನರ ಮೊಬೈಲ್ ಸದ್ದಾಗಿ ಹೊರಗೆ ಹೋದರು.

ಆ ಅವಕಾಶಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಕಾದವರಂತೆ ಅಡುಗೆ ಮನೆಯಿಂದ ಅವರ ಪತ್ನಿ ಹೊರಬಂದದ್ದೇ ನನ್ನ ಮುಂದೆ ಕೈಮುಗಿದು ನಿಂತುಬಿಟ್ಟರು. ಅವರ ಕಣ್ಣುಗಳು ತುಂಬಿದ್ದವು. 'ದಯವಿಟ್ಟು ನಮ್ಮನಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ ನಮಗೆ ಬೇಕಿದೆ. ಈ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಸಲಿಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಬಂಗಾರ ಎಲ್ಲಾ ಮಾರಿ ಹಣ ಹೊಂದಿಸಿ ಕೊಟ್ಟೇನಿ. ನೋಡಿ ಇಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಮೈಮೇಲೆ ಒಂಚೂರು ಬಂಗಾರ ಇಲ್ಲ' ಎಂದು ತಮ್ಮ ಬಂಗಾರವಿಲ್ಲದ ಬೆರಳು, ಕೊರಳನ್ನು ತೋರಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಫೋನ್ ಮುಗಿಸಿ ಒಳಗೆ ಬಂದ ಯಜಮಾನ ಅಲ್ಲಿಯ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇ ಕೆಂಡಾಮಂಡಲವಾಗಿಬಿಟ್ಟ. 'ನೀನು ಒಳಹೋಗು ಒಳಗೋಗು' ಎಂದು ಆಕೆಯನ್ನು ಅಡುಗೆ ಮನೆಗೆ ದಬ್ಬಲಾರಂಭಿಸಿದ. ಆಕೆ 'ನಾನು ಈ ಮನೆ ಮಾರೋಕೆ ಬಿಡಲ್ಲ' ಅಂತ ವಿರೋಧಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದಳು. ಮತ್ತಿಷ್ಟು ಸಿಟ್ಟಿಗೆದ್ದ ಆತ ಆಕೆಯ ಬೆನ್ನು, ಕುತ್ತಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ದಬದಬನೆ ಎಟುಗಳನ್ನು ಹೇರಲಾರಂಭಿಸಿದ. ನನಗೆ ಕೈಕಾಲಲ್ಲಿ ನಡುಕ ಬಂದು ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬಂದು ಬಿಟ್ಟೆ. ಓಣಿಯ ತಿರುವಿನ ತನಕ ಬಿರುಸಿನ ಹೆಜ್ಜೆಯನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಾ ಗುಹೆಯಿಂದ ಹೊರಬಂದಂತೆ ಓಡಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ಯಜಮಾನ ಏನುಸಿರು ಬಿಡುತ್ತಾ ನನ್ನ ಬಳಿ ಓಡಿ ಬಂದು 'ತಪ್ಪು ತಿಳ್ಳೋಬೇಡಿ ಸಾರ್, ಹೆಣ್ಣು ಹೆಂಗಸರಿಗೆ ವ್ಯವಹಾರ ಏನು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತೆ ಹೇಳಿ? ಮೈ ತುಂಬಾ ಸಾಲ ಆಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆ ಸಾರ್, ತೀರಿಸೋಕೆ ಆಗ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಸಾಲದ ಹಣ ನೆನೆಸಿಕೊಂಡ್ರೆ ರಾತ್ರಿನಿದ್ದೆ ಕೂಡಾ ಬರವಲ್ಲದೆ ' ಎಂದು ತಮ್ಮ ಅಸಹಾಯಕತೆಯನ್ನು ಹೊರ ಹಾಕಿದರು. ನಾನು ಅವರ ಬೇಡಿಕೆಗೆ ಕಿವಿಗೊಡದೆ ಮನೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದೆ. ಕಟ್ಟಿದ ಮನೆ ಬೇಡವೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿಬಿಟ್ಟೆ.

ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಇದಕ್ಕೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾದ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ್ದೆ. ನನ್ನ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿ ಬ್ಲಾಕ್‌ಮೋರ್ ತನ್ನ ಹಳೆ ಮನೆಯನ್ನು ಮಾರಿ ಹೊಸ ಮನೆಯೊಂದನ್ನು ಕೊಂಡು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಪಾರ್ಟಿ ಕೊಟ್ಟಳು. ಅವಳ

ಹಳೆಯ ಮನೆಗೂ ನಾನೊಮ್ಮೆ ಭೇಟಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೆ. ಅದು ನನಗೆ ತುಂಬಾ ಸೊಗಸಾದ ಮನೆಯಾಗಿ ಕಂಡಿತ್ತು. ತನ್ನ ಮದುವೆಯಾದಾಗ ಕೊಂಡಿದ್ದೆಂದು ಬ್ಯಾಕ್‌ಮೋರ್ ಹೇಳಿದ್ದಳು. ಅದನ್ನು ಅವಳಿಗೆ ಜ್ಯಾಪ್ಪಿಸಿ 'ಅದನ್ನು ಯಾಕೆ ಮಾರಿದೆ?' ಎಂದು ಕೇಳಿದೆ. 'ಓ ಡಿಯರ್, ಅದು ತುಂಬಾ ಹಳೆಯದಾಗಿತ್ತು. ಎಲ್ಲಾ ಸಾಮಾನುಗಳು ಬಣ್ಣ ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದವು. ಬಾಗಿಲುಗಳೂ ಆಗಲೇ ಸದ್ದು ಮಾಡುವ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದವು. ಅಂತಹ ಹಳೆಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ದಿನವಂತ ಇರೋದು ಹೇಳು? ಈ ಮನೆ ನೋಡು, ಸೊಗಸಾಗಿದೆಯಲ್ಲವಾ? ಗೆಳೆಯರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಗೌರವ ಹೆಚ್ಚುವುದಿಲ್ಲವಾ, ನೀನೇ ಹೇಳು' ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದಳು. ಯಾಕೋ ಅಪ್ಪ ನೆನಪಾಗಿ, ಆತ ತನ್ನ ಹಳೆಯ ಮನೆ ಮಾರಲು ಒಪ್ಪದೇ ಇದ್ದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹೇಳಿದೆ. ಅದಕ್ಕವಳು ಕೊಟ್ಟ ಉತ್ತರ ಮಾತ್ರ ನನ್ನನ್ನು ಬೆಚ್ಚಿಬೀಳಿಸಿತ್ತು.

'ನಿಮ್ಮದು ಬಡ ದೇಶ. ದೇಶದ ಆರ್ಥಿಕ ಮಟ್ಟ ನಮ್ಮ ದೇಶದಷ್ಟು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ವಸ್ತುಗಳ ಮೇಲೆ ಪ್ರೀತಿ-ಪ್ರೇಮ ಮೂಡುತ್ತೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹೊಸತನ್ನು ಕೊಳ್ಳುವ ಆರ್ಥಿಕ ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದಾಗ, ಹಳೆಯದನ್ನು ಮಿತಿಮೀರಿ ಪ್ರೀತಿಸುವ ಕೆಟ್ಟಚಟುವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಅದು ಸರಿ ಎಂದು ಸಮರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಹಠಮಾರಿಗಳಾಗುತ್ತೇವೆ' ಎಂದಳು. ನನಗೆ ಅವಳ ಉತ್ತರ ಸಿಟ್ಟು ತರಿಸಿತ್ತು. ಅವಳು ನನ್ನ ಅಪ್ಪನನ್ನು ಕೇವಲವಾಗಿ ಮಾಡಿ ಮಾತನಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ ಎಂದು ಒಳಗೇ ಸಂಕಟವಾಗಿತ್ತು. 'ನಿಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಭಾವನೆಗಳಿಗೆ ಬೆಲೆಯಿಲ್ಲ ಎಂದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಪ್ರಪಂಚವೆಲ್ಲವೂ ಹಾಗೇ ಎಂದು ಭಾವಿಸಬೇಡ. ಅಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೇ ಶ್ರೀಮಂತರಾದರೂ ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಮನೆಯನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಾರೆ' ಎಂದೆಲ್ಲಾ ಬಡಬಡಿಸಿದ್ದೆ. ಅವಳು ನನ್ನ ಮಾತಿಗೆ ನಕ್ಕಿದ್ದಳು. 'ನನ್ನ ಅಪ್ಪ-ಅಮ್ಮ ಪೋಲ್ಯಾಂಡಿನವರು. ಅವರೂ ಹೀಗೆ ಹಳೆಮನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಭಾವುಕರಾಗುತ್ತಾರೆ. ನೀನು ಹೇಳುವುದು ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಡ. ಕೊನೆಗೂ ಇವೆಲ್ಲಾ ಸ್ವಭಾವಗಳು ದೇಶದ ಏಕಾನಮಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದು ಎಂದು ನಿನಗೆ ಮುಂದೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ' ಎಂದು ಅತ್ಯಂತ ಸಮಾಧಾನದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಳು.

ಅವಳ ಮಾತು ಕಹಿಸತ್ಯವೆಂದು ಕೆಲವೇ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಗೊತ್ತಾಗಲಾರಂಭಿಸಿತು. ಬೆಂಗಳೂರಿನ ರಿಯಲ್ ಎಸ್ಟೇಟ್ ಬೆಲೆಗಳು ಗಗನಕ್ಕೆ ಮುಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದ ಹೊತ್ತದು. ಎಲ್ಲಾ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಗಳ ಬಳಿಯೂ ಸಾಕಷ್ಟು ಹಣ. ಸಾಲದಾದರೆ ಸಾಲ ಕೊಡಲು ಒಂಟಿ ಕಾಲ ಮೇಲೆ ನಿಂತ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳು. ವಾರಾಂತ್ಯ ಬಂದರೆ ಸಾಕು, ಹೊಸ ಮನೆ ಹುಡುಕುವುದು ಅವರ ಕಾಲಹರಣದ ಕೆಲಸವಾಯಿತು. ಆಫೀಸ್ ಬದಲಾದರೆ ಸಾಕು, ಮನೆಯೂ ಬದಲು ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟರು. ಅಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ವಿಲ್ಲಾ ಕೊಂಡರು. ಪಕ್ಕದ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್‌ನವರಿಗೆ ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ಕೆಲವು ಭಾಗ ಕಾಣಿಸುತ್ತವೆಂದು 'ನೋ ನೈಬರ್ಸ್' ಅಂತ ಡಂಗುರ ಸಾರಿದ ಬಿಲ್ಡರಿನ ಬಳಿ ದಬಾಡುಬಿ ಓಡಿ ಹೊಸ ಮನೆ ಕೊಂಡರು. ಈಗ ಎಲ್ಲರೂ ಉದ್ಯೋಗ ಕಳೆಕೊಂಡು, ಸಾಲ ತೀರಿಸುವುದು ಹೇಗೆಂದು ತಿಳಿಯದೇ ರಾತ್ರಿ ನಿದ್ರೆ ಕೆಡಿಸಿಕೊಂಡು ಕೂತಿದ್ದಾರೆ.

ಅಮೇರಿಕಾ ದೇಶದ ಪ್ರಜೆ ಜೆಫರಿ ಎನ್ನುವವನೊಬ್ಬ ನಮ್ಮ ಕಂಪನಿಯಿಂದ ಒಂದು ವಿಶೇಷ ವೆಬ್‌ಸೈಟ್ ಮಾಡಿಸಿದ್ದ. ಅವನೊಬ್ಬನೇ ಆ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟಿಗೆ ಹಣ ಹಾಕಿದ್ದ. ನಾನೇ ಆ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೆನಲ್ಲದೆ ಅವನೊಡನೆ ದಿನನಿತ್ಯ ಟೆಲಿಫಾನ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಈ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ಅತ್ಯಂತ ವಿಚಿತ್ರದ್ದಾಗಿತ್ತು. ಪ್ರಪಂಚದ ಮೂಲೆ ಮೂಲೆಗಳಲ್ಲಿರುವ ಮಾರಾಟದ ಮನೆಗಳನ್ನು ಜೆಫರಿ ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದ. ಆ ಮನೆಗಳ ಪೋಟೋ, ವಿಡಿಯೋ

ಕ್ಲಿಪ್ಪಿಂಗ್‌ಗಳ ಸಮೇತ ಆ ವೆಬ್‌ಸೈಟ್‌ನಲ್ಲಿ ವಿವರಗಳನ್ನು ಹಾಕಬೇಕಿತ್ತು. ಈ ಪೋಟೋಗಳನ್ನು, ವಿಡಿಯೋ ಕ್ಲಿಪ್ಪಿಂಗ್‌ಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಜನರು ಮನೆಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಕೊಂಡವರು ಯಾರೂ ಅಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ಅದನ್ನು ನೋಡಲು ಆ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಲೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಜಪಾನಿನಲ್ಲಿದ್ದವನು ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯಾದಲ್ಲಿ ಮನೆ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ. ಅಮೆರಿಕಾದ ಪ್ರಜೆಯೊಬ್ಬ ಸೈಪ್ರಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಮನೆಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ. ಹಣ, ರಿಜಿಸ್ಟ್ರೇಶನ್ ಎಲ್ಲವೂ ಇಂಟರ್‌ನೆಟ್ ಮೂಲಕವೇ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ಮನೆಗಳ ಉಸ್ತುವಾರಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದೆಲ್ಲಾ ಜೆಫರಿಯ ಕಂಪನಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದಾಗಿತ್ತು. ತಿಂಗಳಿಗೆ ಬಾಡಿಗೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಹಣವೂ ಮನೆಯೊಡೆಯನಿಗೆ ಸೇರುತ್ತಿತ್ತು. ಕೊನೆಗೆ ಮನೆಯೊಡೆಯ ಮನೆ ಮಾರಲು ಸಿದ್ಧವಾದರೆ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಆ ಮನೆ ವೆಬ್‌ಸೈಟ್‌ನಲ್ಲಿತ್ತು. ಕೇವಲ ಭೂಗೋಳದ ಯಾವ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ರಿಯಲ್ ಎಸ್ಟೇಟ್ ಬೂಮ್ ಇದೆ ಎನ್ನುವುದಷ್ಟೇ ಇಲ್ಲಿ ಮಾನದಂಡವಾಗಿತ್ತು. ಮನೆಯ ಮೇಲಿನ ಪ್ರೀತಿ ಪ್ರೇಮವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಇಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವುದೂ ತಪ್ಪಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಈ ವೆಬ್‌ಸೈಟ್‌ಗೆ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ತುಂಬಾ ಚೆನ್ನಾಗಿಯೇ ಬಂತು. ಜೆಫರಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಹಣ ಮಾಡಿದ. ಆದರೆ ಅವನಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಅಸಮಾಧಾನ. ಇನ್ನಷ್ಟು ಜನರನ್ನು ತನ್ನ ವೆಬ್‌ಸೈಟ್‌ಗೆ ಸೆಳೆಯುವ ಆಸೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವನೊಂದು ವಿಚಿತ್ರ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ನನ್ನ ಮುಂದಿಟ್ಟ. ಇಡೀ ಮನೆಯನ್ನು ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ತುಂಬಾ ಹಣ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಸಾಕಷ್ಟು ಜನರ ಬಳಿ ಅಷ್ಟೊಂದು ಹಣವಿಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಗ್ರಾಹಕರಾಗಲು ಹಿಂಜರಿಯುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅವರ ಬಳಿ ಇರುವ ಹಣಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ನಾವೇನಾದರೂ ವ್ಯಾಪಾರ ಕುದರಿಸಬೇಕಲ್ಲವೇ? ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಮನೆಯ ತುಂಡನ್ನು ಮಾರುವಂತೆ ಆ ವೆಬ್‌ಸೈಟ್‌ಗೆ ಬದಲಾವಣೆ ತರಲು ನನಗೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದ. ಒಂದು ಮನೆಯನ್ನು ಹತ್ತು ತುಂಡು ಮಾಡಿದರೆ, ಆ ಮನೆಯನ್ನು ಹತ್ತು ಜನರು ಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಎಂಬುದು ಅವನ ವಿಚಾರ.

ಮೊದಲಿಗೆ ನಾನು ಈ ವಿಚಿತ್ರ ಯೋಜನೆಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗೇ ಮಾತನಾಡಿದೆ. ತುಂಡು ಮನೆಯನ್ನು ಕೊಳ್ಳುವುದು ಅದ್ಯಾಕೋ ನನ್ನ ಹೃದಯಕ್ಕೆ ವಿಚಿತ್ರ ವೇದನೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿತ್ತು. ಆದರೆ ಜೆಫರಿ ನನ್ನ ಮಾತು ಕೇಳುತ್ತಾನೆಯೇ? ಹಣ ಕೊಟ್ಟವನು ಅವನು. ನಾನೇನಿದ್ದರೂ ಐ.ಟಿ. ಕೂಲಿ. ತೆಪ್ಪಿಗೆ ಅವನು ಹೇಳಿದಂತೆ ವೆಬ್‌ಸೈಟ್‌ನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿ ಕೊಟ್ಟೆ. ಆದರೆ ನನ್ನ ಮುಖಕ್ಕೆ ಹೊಡೆದಂತೆ ಜನರು ತುಂಡು ಮನೆಗಳನ್ನು ಕೊಳ್ಳಲು ಮುಂದೆ ಬಂದರು. ಗ್ರಾಹಕರ ಸಂಖ್ಯೆ ಹತ್ತು ಪಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು. ಅದರ ಯಶಸ್ಸನ್ನು ಆಚರಿಸಲು ಜೆಫರಿ ಲೀಲಾ ಪ್ಯಾಲೇಸಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಭರ್ಜರಿ ಔತಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟ. ಯಾಕೋ ನನಗೆ ಸಿಹಿ ತಿನ್ನುವಾಗಲೂ ಕಹಿಯೆನಿಸಿತ್ತು. ಇಡೀ ಮನೆಯನ್ನು ವಾಸ್ತವವಾಗಿಯಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಮಿಥ್ಯಾಲೋಕದಲ್ಲಿ ಒಡೆಯುವಂತಹ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವೆನಲ್ಲಾ ಎಂದು ಖೇದವಾಗಿತ್ತು. ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ನೆನಪಾಗುತ್ತಾನೆ. ಪುಣ್ಯಾತ್ಮ. ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಇಡಿಯಾಗಿ ಒಂದೇ ಸಲಕ್ಕೆ ಮಾರಿಬಿಟ್ಟ!

(ಸೌಜನ್ಯ : ರಕ್ಷಕ ಅನಾಥ)

Donations For Education Fund	
1. G. V. Hegde, Mulund	50000/-
2. Nayana Upadhyya	4000/-
3. V. N. Hegde	3000/-

'ಲಾಕ್‌ಡೌನ್' ಕವನ ಸಂಕಲನ ಮತ್ತು ಸುಶೀಲಾ ಎಸ್. ಅಮೀನ್ ಕೊಡವೂರು ರಚಿತ ಚೊಚ್ಚಲ ಕೃತಿ 'ಹೊಸ್ತಿಲ ಹೂ' ಕಥಾ ಸಂಕಲನ ಇವುಗಳನ್ನು ಏಕಕಾಲಕ್ಕೆ ಬಿಡುಗಡೆಗೊಳಿಸಿ ಮಾತನಾಡಿದರು. ಶಿವಾನಿ ಹಾಸ್ಪಿಟಲ್ ಮುಲುಂಡ್ ಇದರ ವೈದ್ಯಾಧಿಕಾರಿ, ಬಂಟರ ಸಂಘ ಮುಂಬಯಿ ಇದರ ಹೆಲ್ತ್ ಸೆಂಟರ್‌ನ ಕಾರ್ಯಾಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಡಾ| ಸತ್ಯಪ್ರಕಾಶ್ ಶೆಟ್ಟಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆ ವಹಿಸಿದ್ದರು. ಅಕ್ಷಯ ಮಾಸಿಕದ ಸಂಪಾದಕ ಹರೀಶ್ ಹೆಚ್ಚಾಡಿ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸಿದರು. ಮಹಿಷ ಮರ್ದಿನಿ ಮಂದಿರ ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯ ಬಳಗ ಮುಂಬಯಿ ಇವರ ಸಂಯುಕ್ತಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ಜರುಗಿದ ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಗಣ್ಯರು, ಸಾಹಿತ್ಯಾಭಿವಾನಿಗಳು ಉಪಸ್ಥಿತರಿದ್ದು ಕೃತಿಕಾರರನ್ನು ಅಭಿನಂದಿಸಿದರು. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಬಳಗ ಮುಂಬಯಿ ಇದರ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಸ್ವರ್ಗೀಯ ಎಚ್. ಬಿ. ಎಲ್. ರಾವ್ ಅವರನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಲಾಯಿತು. ನವೀನ್ ಕರ್ಕೇರ ಸ್ವಾಗತಿಸಿ, ಅತಿಥಿಗಳನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ನಿರೂಪಿಸಿದರು. ಕೃಷ್ಣರಾಜ್ ಸುವರ್ಣ ಆಭಾರ ಮನ್ನಿಸಿದರು.

**ಶ್ರೀಮತಿ ಸುಶೀಲಾ ಚಿಟ್ಟಾಣಿಯವರಿಗೆ
'ರಾಣಿ ಚೆನ್ನಭೈರಾದೇವಿ ಸ್ಮಾರಕ ಪ್ರಶಸ್ತಿ' ಪ್ರದಾನ**

ಮುಂಬೈನ ಮಯೂರವರ್ಮ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾನವು ಕರಿಮೇಣಸಿನ ರಾಣಿ ಚೆನ್ನಭೈರಾದೇವಿ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ನೀಡುವ ಪ್ರಥಮ ಪ್ರಶಸ್ತಿಯನ್ನು ಈ ಬಾರಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಸುಶೀಲಾ ರಾಮಚಂದ್ರ ಹೆಗಡೆ ಚಿಟ್ಟಾಣಿಯವರಿಗೆ ಡಿಸೆಂಬರ್ 5ರಂದು ಕರ್ಕಿಯ ಬುರ್ಡೆ ಭಟ್ಟರ ಮನೆಯ 'ಕಲಾಶ್ರೀ' ಸಭಾಂಗಣದಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯ ಪತ್ರಕರ್ತ ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ ಹೆಬ್ಬಾರರ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರದಾನ ಮಾಡಿ ಅಭಿನಂದಿಸಿತು.

ಈ ಸಮಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯ ಅತಿಥಿಗಳಾಗಿ ನಾಡಿನ ಹಿರಿಯ ವಿದ್ವಾಂಸ ಉಮಾಕಾಂತ ಭಟ್ ಕೆರೆಕೈ ಭಾಗವಹಿಸಿ ರಾಣಿ ಚೆನ್ನಭೈರಾದೇವಿ ಕುರಿತು ಡಾ. ಗಜಾನನ ಶರ್ಮ ಅವರು ಬರೆದ ಕಾದಂಬರಿ ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡಿಗರೆಲ್ಲರೂ ಓದಿ ತಿಳಿಯಲೇಬೇಕಾದ ಸತ್ಯ ಇತಿಹಾಸವಿರುವ ಅಪರೂಪದ ಕೃತಿ ಎಂದರು. ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಅತಿಥಿ ಡಾ. ಗಜಾನನ ಶರ್ಮ, ದೇವಿ ಅಕಳಂಕ ಚರಿತ್ರೆಯ ವೀರವನಿತೆ. ವಾಸ್ತವದ ಆಧಾರವಿಲ್ಲದ ಆಪಾದನೆಗೆ ಒಳಗಾಗಿ ಅವಳಿಗೆ ಒಳಗಾಗಿರುವ ಅವಳ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಮತ್ತು ಜೀವನದ ಕುರಿತು ನಾವು ಇಂದು ಅರಿಯಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದ್ದು, ಸರ್ಕಾರ ಅವಳ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ದಾಖಲಿಸಿ ಸ್ಮರಿಸುವಂತಹ ಸ್ಮಾರಕ ನಿರ್ಮಿಸಬೇಕಿದೆ ಎಂದರು. ಜಿ. ಪಂ. ಮಾಜಿ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀಕಲಾ

ಶಾಸ್ತ್ರಿಯವರು ಚಿಟ್ಟಾಣಿ ಎಂಬ ಊರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿರುವ ಮೋಹಕತೆ ಮತ್ತು ಖ್ಯಾತಿಯನ್ನು ವಿವರಿಸಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಸುಶೀಲಾ ಹೆಗಡೆಯವರ ಮೌನ ಸಾಧನೆಗೆ ಶುಭ ಹಾರೈಸಿದರು. ಖ್ಯಾತ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕ ಡಾ. ಜಿ.ಎಲ್. ಹೆಗಡೆ, ಕುಮಟಾ ಮಾತನಾಡಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಸುಶೀಲಾ ಹೆಗಡೆಯವರು ಪದ್ಮಶ್ರೀ ರಾಮಚಂದ್ರ ಹೆಗಡೆಯವರ ಸಾಧನೆಯ ಹಿಂದಿರುವ ಮಹಾನ್ ಶಕ್ತಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ತಮ್ಮ ಮಮತೆ, ಸೌಹಾರ್ದಪೂರ್ಣತೆಗಳಿಂದ ಇಡೀ ಕುಟುಂಬವನ್ನು ಪೊರೆದ ಮಹಾ ತಾಯಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ವರ್ಣಿಸಿ ಅಭಿನಂದಿಸಿದರು. ನಿವೃತ್ತ ಪ್ರಾಂಶುಪಾಲ ಎಸ್.ಜಿ. ಹೆಗಡೆ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಪುರಸ್ಕೃತರ ಪರವಾಗಿ ಸಂಘಟಕರನ್ನು ಮನದುಂಬಿ ಆಭಾರ ಮನ್ನಿಸಿದರು. ಸಭೆಯ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾನದ ಗೌರವ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ ವಿಶ್ವನಾಥ್ ದೊಡ್ಡನೆ ಸರ್ವರನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಿದರು. ಸಂಚಾಲಕರಾದ ಕೇಶವ ಕಿಬ್ಬೆ ಸರ್ವರ ಆಭಾರ ಮನ್ನಿಸಿದರು. ಹಿರಿಯ ಶಿಕ್ಷಕ ಟಿ.ಎನ್. ಭಟ್ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿ ನಿರೂಪಿಸಿದರು. ಸಮಾರಂಭದ ನಂತರ ಕು. ತೇಜ, ಕುಮಾರಿ ಶ್ರೀನಿಧಿ,

UGRU INDUSTRIES

With Best Compliments from

UGRU INDUSTRIES
Manufacturers of Speciality food products

Industrial Estate, Kumta,
North Kanara District, Karnataka

Plot Q1 & 2, Industrial Estate,
Hegde Road, Kumta, North Kanara District,
Karnataka - 581343, India.
Tel. & Fax : 08386-223-832
E-mail: ugruind@yahoo.co.in

ADVT.

HAVYAKA WELFARE TRUST BANK A/C DETAILS

Due to the merger of Corporation Bank with the Union Bank of India we request the members to note the change in the bank details

Union Bank of India, Santacruz (E), Mumbai Branch, Mumbai 400 029

1) Havyaka Welfare Trust
S.B. A/c No. 520101249405926
IFS Code : UBINO904996 | 2) Havyaka Welfare Trust Women Welfare Cell
S.B. A/c No. 520101249405962
IFS CODE : UBINO904996 |
|---|--|

ಕುಮಾರಿ ಗಾಯತ್ರಿ ಅವರಿಂದ 'ನೃತ್ಯ ಸಿಂಚನ' ನಡೆಯಿತು ಹಾಗೂ 'ಶರಣೇತು ಬಂಧನ' ಯಕ್ಷಗಾನ ತಾಳಮದ್ದಲೆ ವಿದ್ವಾನ್ ಉಮಾಕಾಂತ ಭಟ್ ಕೆರೆಕೈ, ಡಾ. ಜಿ.ಎಲ್. ಹೆಗಡೆ ಕುಮಟಾ, ದೊಡ್ಡಮ್ಮನೆ ಟಿ.ಎನ್. ಭಟ್ ಅವರ ಹಿರಿತನದಲ್ಲಿ ನಡೆದು ಜನರನ್ನು ರಂಜಿಸಿತು.

ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯೋತ್ಸವ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಪಡೆದ ಮುಂಬಯಿ ಕನ್ನಡಿಗರು

2021ನೆಯ ಸಾಲಿನ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯೋತ್ಸವ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಮುಂಬಯಿಯ ಕನ್ನಡ ಸಾಧಕರಾದ ಖ್ಯಾತ ಪತ್ರಿಕೋದ್ಯಮಿ ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಪಾಲೆತ್ತಾಡಿ, ಜನಪ್ರಿಯ ಲೇಖಕಿ ಡಾ. ಸುನೀತಾ ಶೆಟ್ಟಿ ಹಾಗೂ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ವೈದ್ಯರಾದ ಡಾ. ಸುರೇಶ್ ರಾವ್ ಅವರಿಗೆ ಲಭಿಸಿರುವುದು ಮುಂಬಯಿ ಕನ್ನಡಿಗರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಅಭಿಮಾನದ ಸಂಗತಿ.

ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಪಾಲೆತ್ತಾಡಿ - ಪತ್ರಿಕೋದ್ಯಮಿ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಸಲ್ಲಿಸಿದ ಅಪ್ರತಿಮ ಸೇವೆಗಾಗಿ ಪಾಲೆತ್ತಾಡಿಯವರಿಗೆ ರಾಜ್ಯೋತ್ಸವ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಸಂದಿದೆ. ಮುಂಬಯಿ ಕನ್ನಡಿಗರ ಅಚ್ಚು ಮೆಚ್ಚಿನ ದಿನಪತ್ರಿಕೆ 'ಕರ್ನಾಟಕ ಮಲ್ಲ'ದ ಸಂಪಾದಕರಾಗಿರುವ ಇವರು ತಮ್ಮ ದಿಟ್ಟ ನೇರ ಸಂಪಾದಕೀಯದ ಮೂಲಕ ಎಲ್ಲರ ಗಮನವನ್ನು ಸೆಳೆದವರು. ರಾಜಕೀಯ ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾತಕೋತ್ತರ ಪದವಿಯನ್ನು ಗಳಿಸಿದ ಇವರು ಹೊಸ ದಿಗಂತ, ಮಂಗಳೂರು ಮಿತ್ರ ದೈನಿಕಗಳ ಮೂಲಕ ತಮ್ಮ ಪತ್ರಿಕಾವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿದವರು. ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ವಡ್ಡರ್ಸ್ ರಫುರಾಮ ಶೆಟ್ಟಿ ಪತ್ರಿಕೋದ್ಯಮ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಇವರಿಗೆ ದೊರೆತಿದೆ.

ಡಾ. ಸುನೀತಾ ಶೆಟ್ಟಿ - ಮುಂಬಯಿ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಹಿರಿಯಕ್ಕನಂತಿರುವ ಸುನೀತಾ ಶೆಟ್ಟಿಯವರು ಉತ್ತಮ ವಾಗ್ಮಿ, ಕವಿ, ಲೇಖಕಿ. ತಮ್ಮ ಪ್ರತಿಭೆ, ಪರಿಶ್ರಮದಿಂದ ಶಾಲಾ ಶಿಕ್ಷಕಿಯಿಂದ ಕಾಲೇಜು ಪ್ರೊಫೆಸರ್‌ವರೆಗಿನ ಹುದ್ದೆಯನ್ನು ಏರಿದವರು. ತೊಂಬತ್ತರ ಹರೆಯದ ಇವರು ತಮ್ಮ ಜೀವನೋತ್ಸಾಹವನ್ನು ಇತರರಲ್ಲೂ ಕಾಣಬೇಕೆಂಬ ಬಯಕೆ ಉಳ್ಳವರು. ಸೃಜನಾ ಲೇಖಕಿಯರ ಬಳಗವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವುದರೊಂದಿಗೆ ಅನೇಕ ಕಿರಿಯ ಲೇಖಕಿಯರಿಗೆ ಬರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಕೊಳ್ಳುವ ಬೆಂಬಲ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ರಾಜ್ಯಪಾಲರಿಂದ 'ರಾಣಿ ಚೈನ್ಮೈರಾದೇವಿ' ಪುರಸ್ಕಾರವನ್ನು ಇವರು ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ. ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸೇವೆಗಾಗಿ ಇವರಿಗೆ ರಾಜ್ಯೋತ್ಸವ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಸಂದಿದೆ.

ಡಾ. ಸುರೇಶ್ ರಾವ್ - ಕಟೀಲು ಡಾ. ಸುರೇಶ್ ರಾವ್ ಅವರ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿಯೂ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯೋತ್ಸವ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಬಡ ರೋಗಿಗಳಿಗೆ ಹಾಗೂ ಹಳ್ಳಿಯ ಮೂಲೆ ಮೂಲೆಗೂ ಕಡಿಮೆ ವೆಚ್ಚದಲ್ಲಿ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಸೌಲಭ್ಯ ದೊರೆಯಬೇಕೆನ್ನುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಮಣಿಪಾಲ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯ ಸಹಯೋಗದೊಂದಿಗೆ ಕಟೀಲಿನ ಹೊರವಲಯದಲ್ಲಿ ಸುಸಜ್ಜಿತ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯೊಂದನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದ ಶ್ರೇಯಸ್ಸು ಇವರದ್ದು. ಮುಂಬಯಿಯ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಬಿ.ಎಸ್.ಕೆ.ಬಿ. ಎಸೋಸಿಯೇಶನ್‌ನ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿರುವ ಇವರ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ಏಳು ಮಹಡಿಯ 'ಗೋಕುಲ' ಕಟ್ಟಡ ನಿರ್ಮಾಣ ಪೂರ್ಣಗೊಂಡಿದೆ.

Achievement

Miss Gayatri, D/o. Smt. Bharati and late Shri Shridhar Hegde scored 91.25% in M. Sc. in Oceanography, from Mumbai University Exam held in June 2021.

We congratulate & wish her all the best.

National Honours

The Ministry of Culture had announced the launch of 'Vande Bharatam-Nritya Utsav', an All-India dance competition as part of Azadi Ka Amrit Mahotsav. The prime objective of this competition is to select the top dancing talent from across the country and provide them the opportunity to perform during the Republic Day Parade 2022.

On 19th December 2021, under the August presence of dignitaries and eminent Judges 70 teams across the country participated and top 25 teams were selected. The culmination at the National Level will provide participants (selected teams) with an opportunity to perform in front of an August audience including the Hon'ble President and Prime Minister at Rajpath, New Delhi on the grand Republic Day Parade to be held on 26th January 2022.

Pavitra Bhat's BHARATANATYAM troupe had participated from the Thane District Level and won the District level, State level, West zone level and finally the National level too in New Delhi on 19th December 2021. 14 students were part of the Pavitra Bhat's dance troupe learning from his dance academy in Dombivli. The dance was choreographed both by Shri Pavitra Bhat and his wife Smt. Aparna Bhat.

We congratulate Mr. Pavitra Bhat and His troupe.

Posted at Mumbai Patrika Channel Stg. Office Mumbai - 400 001		Date of Posting :
Date of Publication : 1st of every month	REGISTERED NEWSPAPER	2nd, 3rd of every month
If undelivered, please return to : HAVYAKA WELFARE TRUST B-207, Valmiki Apts., Near Pharmacy College, Sundar Nagar, Kalina, Vidyanagari P. O., Mumbai - 400 098. ☎ 2665 2591 E-mail : havyakamumbai@hotmail.com Visit : www.havyakamumbai.com	To,	
Published by Narayan Akadas R. for Havyaka Welfare Trust, Mumbai - 400 098. being printed at M/s. Navin Printers, Mumbai - 400 016. Hon. Editor : Smt. Amita S. Bhagwat		

Awards in International Film Festival

Sushant Bhat living and working in Tallinn, Estonia. Son of Smt Mamata and Shri Ramachandra Bhat, Kadekodi, residing in Singapore, won 3 awards in Indo French International Film Festival 2021, under the following categories.

Best Director Short Film, Best Student Short Film, Best Indian Short Film, Sushant Bhat did his bachelors in media studies at Symbiosis, Pune (June 2017) and Masters in Direction at Film And Television Institute of India (June 2019) Pune and Kino Eyes Masters in Film Direction from University of Lusofona, Lisbon (June 2021).

We wish him all the best for his future.

Contact
CM JOSHI, Director
Mobile : 8879590011
OWNER THE RISING STARS
EVENT MANAGEMENT